

சிவமயம்

குமரகுருபரன்

மலர் 15]

1964-ஓ பங்குனி-மீ 1 ம்உ 14-3-64

[இதழ் 3

தனிப் பிரதி 13 நயா பைசா

வருடச் சந்தா ரூ. 1½

ஆசிரியர் குழு

1. வித்துவான் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான் அவர்கள்
ஸ்ரீ காசிமடம் இளவரசு, திருப்பனந்தான்.
2. திரு. கே. சிவராமன் அவர்கள் M. A.,
சைவ சித்தாந்த தத்துவ விரிவுரையாளர்,
காசிச் சர்வகலாசாலை, காசி.
3. திரு. கே. எம். வேங்கடராமையா அவர்கள் M. A. B. O. L.,
பிரின்ஸ்பால், செந்தமிழ்க்கல்லூரி, திருப்பனந்தான்.
4. ராவ்சாஹிப், வித்துவான். திரு. கு. அருணாசலக் கவுண்டர்
அவர்கள், தலைமைத் தமிழ் விரிவுரையாளர், ம. தி. தா. இந்துக்
கல்லூரி, திருநெல்வேலி.
5. திரு. ஆ. சி. ஷண்முகநயினார் பிள்ளை அவர்கள் B. A., B. L.,
வழக்கறிஞர், தென்காசி.
6. திரு. டி. எச். விவேகானந்தம் பிள்ளை அவர்கள் B. A., B. L.
(Verification Officer) இந்து அறநிலைய இலாகா,
20, நுங்கம்பாக்கம் ஹைரோடு, சென்னை - 6.
7. திரு. T. B. சித்தலிங்கம் அவர்கள் M. A.
தமிழ் விரிவுரையாளர், காசி இந்துப் பல்கலைக்கழகம், காசி.

T. M. குமரகுருபரன் பிள்ளை B. A., B. L.,

நிர்வாக ஆசிரியர்.

உள்ளுறை

	பக்கம்
1. சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை (கட்டுரை 78)	... 137
2. திருமந்திரம், ஐந்தாம் தந்திரம். (Tirumantiram Tantra the fifth)	... 144
3. சேக்கிழார் கவி வளம்	... 148
4. தாயுமானவரின் - பராபரக்கண்ணிகள். பொழிப் புரையும் ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பும்	... 152
5. திருநீடுர்	... 153
6. திருமுகப் பாடல்	... 162
7. நீதிநெறிவிளக்கம் (உரை நடையும், ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும்)	... 163
8. திருவருட்பயன்—தெளிவுரை	... 167
9. Hymns of the Tamil Saivite Saints	... 172
10. தாயுமானவர்	... 173
11. அப்பர் சுவாமிகளின் அற்புதத் திருப்பதிகங்கள் (ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு)	... 178
12. இராமலிங்க சற்குருபுலம்பற் கண்ணி	... 180
13. திருவெண்ணையநல்லூரில் மகா சிவராத்திரிக் கட்டளை நிதி—	... 181

உ
சிவமயம்
திருச்செந்திலாண்டவன் துணை

மலர் 15 || சோபகிருது-ஸ்ர பங்குனித் திங்கள் 1-ம்உ [14-3-64] || இதழ் 3

சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை

தொண்டைமண்டலாதீனம் குருமகா சந்நிதானம்
சீலஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள் அவர்கள்
ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள் மடாலயம்,
காஞ்சிபுரம்.

[கட்டுரை 78]

முந்திய கட்டுரைகளுள், நால்வகைப் பாக்களும் அவற்றின் இனமும் ஆக ஆசிரியர் குமரகுருபர முதிவரர் அருளிய வற்றின் விளக்கம் எழுதப்பட்டன. இக்கட்டுரையில், 'மருட்பா' என அருளிய நான்கும் விளக்கப்படும்.

'மருட்பா' என்பது வெண்பா முதல் வந்து ஆசிரியமாய் முடிவன.

“வெள்ளை முதலா ஆசிரியம் இறுதி
கொள்ளத் தொடுப்பது மருட்பா வாகும்.”

அம்மருட்பா, புறநிலை வாழ்த்தும் வாயுறை வாழ்த்தும்செவியறிவுறூஉம் எனமுன்றும் பாடப்படும். இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“புறநிலை வாயுறை செவியறிவுறூஉ எனத்
திறநிலை முன்றும் திண்ணிதின் தெரியின்,
வெண்பா இயலினும் ஆசிரிய இயலினும்
பண்புற முடியும் பாவின என்ப.”

இதில் ‘திறநிலை முன்றும்’ என்றதை முத்திற நிலையும் எனக்கொண்டு முவகை நிலையும் எனப் பொருளுரைக்க. திறம்-வகை.

அம்முவகையுள், புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா, வழிபடு தெய்வம் உன்னைப் புறங்காக்கப் பழிதீர்ந்த செல்வத்தொடு ஒரு காலுக்கு ஒருகால், சிறந்து நீ பொலிவுறுவாய் என்று பாடுவது.

“தென்றல் இடைபோழ்ந்து தேனார் நறுமுல்லை
முன்றில் முகைவிரியும் முத்தநீர்த் தண்கோளூர்க்
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்றான் நிற்காப்ப என்றும்
தீரா நண்பின் தேவர்
சீர்சால் செல்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே”

என்பது அதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. இதில், சிவபெருமான் உன்னைக் காக்க நீ செல்வச் சிறப்பொடு வாழ்வாய் என்னும் முன்னிலை வாழ்த்து அமைந்தது.

சிதம்பரச் செய்யுட் கோவையுள் அமைந்த பாடல், அரசரைப் படர்க்கையின் வைத்துப், பரமேசுவரன் அவரைச் சிறப்பு முறையிற் காத்தருள வழிவழியாகச் சிறந்து வாழ்வாராக என்று வாழ்த்தும் பெற்றியில் உளது. இரண்டும் (முன்னிலை படர்க்கை ஆகும் இடவேறுபாடு ஒன்றால் அன்றி) மற்றெதனாலும் வேறு பாடாமை காண்க.

“அரசியல் கோடா தரனடியார்ப் பேணும்
முரசியல் தானவேல் மன்னர்—பரசோன்
கழலினை பொதுவில்காப் பாக
வழிவழி சிறந்து வாழியர் பெரிதே,”

இது குமரகுருபர முநிவரர் திருடோக்கு. இதில், மன்னர் மாட்சியும் அவரது நன்னர் ஆட்சியும் அதற்கு அவர், கொண்ட அகப் பூட்சியும் கண்ட புறக்காட்சியும் அவற்றால் அவர்க்குண்டாகிய வாழ்த்தும் அதன் சிறப்பும் தெளித்தருளினார் ஆசிரியர்.

‘அரசியல் கோடாமை’ செங்கோல் மாட்சியையும் தீங்கிலா ஆட்சியையும் உணர்த்தும். அரனை அகத்தே பூண்ட பூட்சியும், அரனடியாரது சிவவேடத்தைப் போற்றும் காட்சியும் ‘அரனடியார்ப் பேணல்’ காரணமாக எய்தும். பேணல் அகத்தது. அது புறத்தே போற்றும் வழிபாட்டைப் பயக்கும். மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடத்தையும் திருக்கோயிலையும் சிவமென்று தொழுவது சீவன் முத்தருக்கே உரியதும் இயல்வதும் ஆயினும், அந்நிலைமை பெற விரும்புவார்க்கும் அத்தொழுதல் இன்றியமையாததே யாகும். ஆயினும் தம்கீழ் வாழ் வார்க்குப் பணிக்குமாறு ஒழுகுதல் வேண்டி அரனடியார்ப் பேணும் மன்னர்க்கு அத்தியாவசியகம் ஆகும். மன்னர் எப்படி மன்னுயிர் அப்படி. பரசோன்பரசு - (மழுப்படை) உடைய சிவபிரான், பரசோன்கழலினை - சிவபாதம். பொது இல்காப்பு - சிறப்புக்காவல் (விசேடரட்சை), ஆகச்சிறந்து பெரிது வாழியர் என்று இயைக்க. மன்னர் வாழியர் என்று தொல்காப்பியத்து விதிவழாது அமைந்ததுணர்க. தொல்காப்பியர் படர்க்கைக்கே வியங்கோள் உரித்து என்றார். பிற்காலத்தில் திணைபால் இடமெலாஞ் செல்லும் எனக் கொண்டனர். தொல்காப்பியத்தின்படி இதில் வியங்கோள் அமைந்தது.

‘முன்னிலை தன்மை யாயீரிடத் தொடு’

மன்னு தாகும் வியங்கோட் கிளவி’

என்பது தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார நூற்பா (226) மன்னுது என்று அறுதியிட்டதை மன்னுமாறு உறுதியாக்கினார், பின்னோர். அவ்வாசிரியரே, செய்யுளியலுள்ளே,

“வழிபடு தெய்வம் நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமின் என்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெருஅ.”

என்று இயலமைத்தார். இந்நூற்பாவில், ‘நிற்புறங் காப்ப’ என்றதால், முன்னிலைப் புறநிலை வாழ்த்தே பண்டையது

என்பது புலப்படும். இப்பாடலைப் போலவே வாயுறை வாழ்த்தும், அவையடக்கியலும், செவியறிவுறாஉவும் வெண்பாவையாயும் ஆசிரியமேயாயும் வரப்பெறும். கலியும் வஞ்சியுமாய் வரப்பெறு. அதனை,

“வாயுறை வாழ்த்தே அவையடக்கியலே
செவியறி வுறாஉ என இவையும் அன்ன” என்பதும்,

“புறநிலை வாயுறை செவியறிவு அவையடக்கு
எனஇவை வஞ்சி கலியவற் றியலா” என்பதும் காண்க.

இம்மருட்பாவை உணர்த்திய ஆசிரியர் சிலர்,

“வேதவாய் மேன்மகனும் வேந்தன் மடமகனும்
நீதியாற்சேர நிகழ்ந்த நெடுங்குலம்போல்
ஆதிசால் பாவும் அரசர் வியன்பாவும்
ஓதியவா றென்ற மருட்பாவாய் ஓங்கிற்றே”

என்றதன் முன்னீரடியிற் காட்டிய உவமையும் ‘கங்கை யமுனை களது சங்கமம் போலவும் சங்கர நாராயணரது சட்டகக் கலவியே போலவும் வெண்பாவும் ஆசிரியமுமாய் விராய்ப் புறநிலை வாழ்த்து முதலாகிய பொருள்கள் மேல் பயப்புற்று மருட்சி யுடைத்தாய்ப் பாவி நடத்தலின், மருட்பா என்று வழங்கப்படும் என்று காரணம் விளக்கினர். சங்கமம்—கலவி. கல்வி என்றது பிழை. முன்பு ‘கைக்கிளை மருட்பா’ என்றதனையும் சேர்த்து நாற்றிறம் எனக் கூறிற்றிலர் ஆயினும், முற்கூறியவாறு முத்திறம் கூறினாரே இத்திறத்தையும் விளக்கினார். அதனால், அதுவும் கொள்ளற்குரியதே.

அக்கைக்கிளை மருட்பாவை இக்கோவை இரண்டாவது திறமாகக் கொண்டிருக்கின்றது.

“பருந்தளிக்கும் முத்தலைவேற் பண்ணவற்கே அன்றி
விருந்தளிக்கும் விண்ணோர் பிறர்க்கும்—திருந்த
வலனுயர் சிறப்பின் மன்ற வாணன்அக்
குலமுனி புதல்வனுக்கு ஈந்த
அலைகட லாகும்இவ் வாயிழை நோக்கே”

என்பது கைக்கிளை மருட்பா. இதன் இலக்கணமும்,

“ இருதலைக் காமம் இன்றிக் கைக்கிளை
ஒருதலைக் காமம் ஆகக் கூறிய
இலக்கண மரபின் இயல்புற நாட்டி
அதர்ப்பட மொழிந்தனர் புலவர். அதுவே
பெறுதி வெண்பா வுரித்தாய் மற்றதன்
இறுதி யெழுசீர் ஆசிரி யம்மே ’

என்பது, ஆசிரியர் குமரகுரு முனிவரர், தலைவியின் இணக்கப் பார்வையினால் அமுதும், பிணக்கப் பார்வையினால் நஞ்சும் உளவாகும் என்று கூறவந்து, முத்தலைவேற் பண்ணவனாகிய சிவபிரானுக்கே அன்றி மற்றைத் தேவர்களுக்கும் பிறராகிய அசுரர் முதலோர்க்கும் அமுதவிருந்தாட்டும் என்ற நயம் உணர்த்தற்குரியது. இருநோக்கு இவள்உண்கண் உள்ளது; ஒரு நோக்கு நோய் நோக்கு மற்றொரு நோக்கு அந்நோய்க்கு மருந்து நோக்கு எனத் திருவள்ளுவர் உரைத்ததை இங்கு நோக்குதல் நன்று. இங்கு ‘மருந்து’ என்றது அமுதத்தை. ‘நோய்’ என்றது பிறவிக்குத் தலையாய காரணமான காம நோயை. மன்ற வாணன்—மன்றில் வாழ்நன். ‘வாழ்நன்’ என்றதன் மருஉ மொழியே ‘வாணன்’ என்பது. ‘வீழ்நன்’ வீணன். ‘பாழ்நன்’—பாணன் என்பனவும் அன்ன. கண்களுக்குப் பாற்கடல் உவமை. மதுரைக் கலம்பகக் கைக்கிளை மருட்பாவையும், காசிக்கலம்பகக் கைக்கிளை மருட்பாவையும் ஈண்டுக் காண்டல் வேண்டும்.

“ விண்ணமிர்தும் நஞ்சாம் விடமும் அமிர்தமாம்
உண்ணமிர்தம் நஞ்சோடு தவலால்—தண்ணென்
கடலொடு பிறந்தன போலும் தடமலர்க்
கடிநகர்க் காசியுள் மேவும்
மடலவிழ் கோதை மதர்நெடுங் கண்ணே.”

குலமுனி-புலிக்கால் முனிவர். புதல்வன்—அவர்க்குத் தோன்றிய உபமந்நியமுனிவர். அவர்க்கு ஈந்தகடல்—பாற்கடல். “பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்” என்னும் திருப்பல்லாண்டை உட்கொண்டுரைத்தமையுணர்க. ‘ஈந்த கடல்’ என்றது அவ்வுட் கோளைத் தோற்றிற்று.

வாயுறை வாழ்த்து மருட்பாவிற் குப் பழைய எடுத்துக் காட்டுக்களுள் ஒன்று இது :—

‘நில்லாது செல்வம்; நிலவார் உடம்படைந்தார்;
செல்லார் ஒருங்கென்று சிந்தித்து நல்லார்
அருள்அறம் புரிகுவிர் ஆயின்
இருளறு சிவகவி எய்தலோ அரிதே.

இதில் ‘செல்லார் ஒருங்கு’ என்றது இளமை நிலையாமையைக் குறித்தது.
இந்நூலுள்,

“வம்மின் நமரங்காள் மன்றுடையான் வர்கழல்கண்
டுய்ம்மின் உறுதி பிறிதில்லை—மெய்ம்மொழிமற்
றென்மொழி பிழையா தாகும்
பின்வழி நுமக்குப் பெரும்பயன் தருமே”

என்பது வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா.

நமர்காள் என்றால் இக்காலத்தில் எத்தனையோ எமப்பிள்ளை
களைக் குறிக்கும் என்று அஞ்சி, ‘அம்’ இடைதழுவி நமரங்காள்
என்று விளக்கலாயிற்று. துய்மின் எனப் பிரித்து நுகருங்கள்
என்று பொருள் எழுதியிருந்தது பின் திருத்தப்பட்டது, இதைப்
பிழையென்று கருதும் ஆற்றல் இல்லாததால், இன்று காலை இக்
கட்டுரை எழுதும்போது, அப்பதிப்பைக் காட்டி இப்படிப்
பொருள் கொள்வதே சிறப்பு என்றார் தமிழாசிரியர் ஒருவர்.
அவர் ‘கண்’ எனக் கண்ணழித்துரை செய்ய முடியாமை
கண்ணுற்றரல்லர்.

இதில், ஆசிரியர் இந்நூற் பயனையும் குறிப்பாற் குறித்தரு
ளினார். என்மொழி பிழையாது என்று ஆணையும் இட்டுரைத்
தமை அறிக.

இதனிலக்கணம்,

“வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின்
வேம்பும் கடுவும் போல வெஞ்சொல்
தாங்குதல் இன்றி வழிநனி பயக்கும்என்று
ஓம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தன்றே.”

என்பது. வேம்பும் கடுவும் போல்கின்ற வெஞ்சொல் இச்செய்
யுளில் ஒன்றும் இல்லை, பின்வழிப் பெரும் பயன்தரும் என்றது
வழிநனி பயக்கும் என்று ஓம்படைக் கிளவியின் மெய்ம்மொழி
(வாய்) உறுத்த வாறறிக.

செவியறிவுறாஉவின் இலக்கணம் ஆவது:—

“ செவியறிதானே,
பொங்குதல் இன்றிப் புரையோர் நாப்பண்
அவிதல் கடன்எனச் செவியுறுத் தன்றே,”

என்பது, ‘வியப்பின்றி உயர்ந்தோர்பால் அவிந்து ஒழுகுதல் கடன்’ என்று அரசர் (முதலோர்)க்கு அறிவுறுத்துதல் இதன் உட்கோள்.

“ வாழ்த்துமின் தில்லை நினைமின் மணிமன்றம்
தாழ்த்துமின் சென்னி தலைவற்கு—வீழ்த்த
புறநெறி யாற்றா தறநெறி போற்றி
நெறிநின் றெழுகுதிர் மன்ற
துறையறி மாந்தர்க்குச் சூழ்கடன் இதுவே.”

இது செவியறிவுறாஉ மருட்பா. ஒரு நூல் முழுதும் இதன் பொருள் வெளிப்படை என்று எழுதும் பிறரது முறைமையை யாமும் கொண்டு, இது குறித்து யாதும் எழுதுகின்றிலேம்.

இதில் வாழ்த்தல் நாவினது தொழில். நினைதல் உளத்தது, தாழ்த்தல் உடலது. நெறிநின்றெழுகுதல் முப்பொறிக்கும் பொது. திரிகரணசுத்தியும் இதுவாம். புறநெறி-அறநெறிக்குப் புறமான நெறி. துறைவேத நெறியாற் சென்று அடையும் மிகு சைவத்துறை. ஏனைத் துறைக்குத் தில்லை நினைவும், வாழ்த்தும், சென்னி தாழ்த்தும் சீலமும் ஒவ்வாதன. மாந்தர் என்பது ஈண்டு முன்னிலைப் பொருட்டாய் நின்றது.

இவ் வாழ்த்தையே இந்நூற் கட்டுரை முடிப்புக்கும் வாழ்த்தாகும்.

வாழ்க குமரகுருபர முதிவரர் திருவடி
வாழ்க அருணாந்திமா முனிவர் திருமேனி
வாழ்க சிதம்பரம். வளர்க சைவமும் தமிழும்,

சிதம்பரச் செய்யுட் கோவைக் கட்டுரை முற்றிற்று.

திருமந்திரம் TIRUMANTIRAM

ஐந்தாம் தந்திரம் Tantra the Fifth

டாக்டர், திரு. பர. நடராசன் அவர்கள் M. A., D. Litt.,

Member, Legislative Assembly,

MADRAS-31.

இதழ் 15. மலர் 2-ன் தொடர்ச்சி

ஞானியின் பெருமை

The Greatness of Gnani

10. கேடறு ஞானி, கிளர்ஞான பூபதி
பாடறு வேதாந்த சித்தாந்த பாகத்தின்
ஊடுறு ஞானேதயன், உண்மை முத்தியோன்
பாடுறு சுத்தசைவப் பத்த நித்தனே.

The blemishless Gnani is the king of Wisdoms' realm,
He is the Sun, whose beams pierce the massive lore of
His is the true salvation, [vedanta-siddhanta
He, the immortal one
And devoted true to Suddha Saiva way.

மாசற்ற ஞானியானவன், ஓங்குகின்ற ஞானமண்டலத்தின்
அரசனாக விளங்குகின்றான்; வேதாந்த சித்தாந்த மெய்ந் நூல்
களின் ஆழ்ந்த கருத்துக்களை விளக்கவல்ல ஞானதூரியனாகப்
பொலிகின்றான்; அவன் பெற்றதுவே மெய்யான முத்தியாகும்;
அவனே இறவாப் பெருவாழ்வை எய்தியவனும். அவன் சுத்த
சைவநெறிக்கண்ணே விருப்போடு நிற்கிறான்.

சுத்த சைவ முடிபு

The Conclusions of Suddha Saiva School.

11. ஆகமம் ஒன்பான், அதிலான நாலேழும்;
மோகமில் நாலேழும் முப்பேதம் உற்றுஉடன்
வேகமில் வேதாந்த சித்தாந்த மெய்மை ஒன்று
ஆக முடிந்த அரும்சுத்த சைவமே.

Nine are the agamas of yore
In time expanded into twenty and eight.
They then took divisions three
Into one truth of Vedanta Siddhanta to accord
That is Suddha Saiva, rare and precious.

ஆதியிலே ஆகமங்கள் ஒன்பதிருந்தன; அவற்றிலிருந்து
இருபத்தெட்டு விரிந்தன. அவ்விருபத்தெட்டும் கர்மம், உபா
சனை, ஞானம் என மூன்று காண்டங்களாகப் பாகுபாடுபெற்றன.
இறுதியில் வேதாந்த சித்தாந்த மென்னும் ஒரே உண்மையை
இசையக் காட்டிநின்றன. இதுவே சுத்த சைவநெறி கண்ட
அரிய முடிபாகும்.

சுத்த சைவத்தின் அருட்சத்தி கோட்பாடு

The doctrine of Grace in Suddha Saiva School.

12. சுத்தம், அசுத்தம், துரியங்கள் ஏழும்
சத்தும், அசத்தும் தணந்த ப்ராபரை
உய்த்த பராபரை, உள்ளாம் பராபரை
அத்தன் அருட்சத்தியாய் எங்கும் ஆமே.

She transcends the worlds of Matter, Pure and Impure,
And the seven states of *turiya* consciousness
And the categories of Existence and Non-existence,
She is Para-parai;
She grants the soul deliverance;
She is ever within;
She is the Lord's Divine Grace,
The *Arul Sakthi* that is all pervasive.

அவள் சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை என்னும் இரு தத்துவ உலகங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவள்; எழு துரியானுபவங்களையும் கடந்து நிற்பவள்; உள்ளது இல்லது என்னும் நிலைகளை வென்று நிற்பவள்; சிவத்தின்பாற் கொண்டு சேர்ப்பவள்; நம் முள்ளேயே இருப்பவள்; இறைவனின் அருட்சத்தியாய் ஒளிர் கின்றவள்; எங்குமாய் நிறைந்திருப்பவள்; அவள் பராபரை.

குறிப்பு :— துரிய அவத்தைகளை, ஐந்தாகவும், ஏழாகவும், ஒன்பதாகவும், பதினொன்றாகவும் ஆசிரியர் கூறுவாரானார். எட்டாம் தந்திரத்தில் விரிவுபார்க்க. ஏழாய்க் கூறுமிடத்துப் பின்வருமாறு அமையும் :—
(1) துரியம் (2) துரிய நனவு (3) துரிய கனவு (4) துரிய சுழுத்தி (5) துரியா துரியம் (6) துரிய ஆரியாதீதம் (7) பரதுரியம்.

ஏழாந்துரிய நிலை அடைந்தோர் சத்தியின் அருளானந்தத்தில் தோய கின்றனர்.

அருளே ஆனந்தம் என்பது சுத்தசைவம்

Grace is Bliss in Suddha Saivam

13. சத்தும், அசத்தும் தணந்தவர் தானாகி
சித்தும், அசித்தும் தெரியாச் சிவோகமாய்
முத்தியுள் ஆனந்தச் சத்தியுள் முழுகினார்;
சித்தியும் அங்கே சிறந்துள தானே.

They transcended Matter—Pure and Impure
They attuned themselves to Siva in meditative concord,
That cogniseth neither Existence nor non-existence;
And in mukhti, in the bliss of Sakti
They were immersed deep
And there
All Siddhies abounded in surpassing prowess.

சுத்தசைவ நெறியிலே நிற்கும் ஞானிகள் சத்து, அசத்து என்ற இரு நிலையும் கடந்து, சித்து அசித்து என்ற வேறுபாடறியவொண்ணாத சிவோக நிலையில், முத்திதரும் பேரின்ப அருளில் முழுகியவராவார். அந்நிலையில், அவர்களை எல்லா சித்திகளும் வந்தடைகின்றன.

சுத்தசைவ உபாயம்
The Suddha Saiva Strategy

14. தன்னைப் பரனை, சதாசிவன் என்கின்ற
மன்னைப், பதிபசு பாசத்தை, மாசற்ற
முன்னைப், பழமல முன்கட்டை, வீட்டினை
உன்னத்தகும் சுத்தசைவர் உபாயமே.

The self that is Para and the Sadasiva that is Lord,
The categories three – Pathi, Pasu and Pasa,
The Immaculate Ancient One,
And the Impurities of primeval Bondage,
And the goal of Liberation
On All these in accord contemplate
They, of the path of Suddha Saiva.

சுத்த சைவநெறிநிற்போர் மேற்கொள்ளும் முறையாவது;
ஆன்மாவாகிய, பரத்தையும் தலைமையாய் விளங்கும் சதாசிவத்
தையும், பதி பசு பாசமெனும் முப்பொருள் உண்மையையும்,
தூயதான அநாதிப் பரம்பொருளையும், தொன்மையான மலப்
பிணைப்பினையும் வீட்டினையும் பற்றிய உண்மைகளை உணர்வ
தாகும்

குறிப்பு வரி – ஆன்மாவைப் பரனென்பதும்¹வழக்கு. ஞானமீர்தம்
அகவல் 12 அடி 7-8 பார்க்க. இந்திரிய முதலிய பாசக்கூட்டத்தை
நோக்க, ஆன்மா பரம் என்றார் உரையாசிரியர்; பரந்து, வியாபகமாக
நிற்றலின் ஆன்மாவைப் பரன் என்றார் போலும்.

(தொடரும்)

சேக்கிழார் கவி வளம்

தொண்டர்சீர் பரவுவார்.

பண்டித வித்துவான், சைவப்புலவர். சித்தாந்த நன்மணி,
பேராசிரியர், திரு. கு. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள்,
செந்தமிழ்க் கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்.

2. சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் :—

கவிஞர்கள் தாம் கூறும் பொருளை மிகவும் சுருங்கிய சொல்லால் சொல்லுவர். ஆனால் அதே சமயத்து அக்கருத்து மிக விளக்கமாகவும் இனிமையாகவும் இருக்கும். இந்நிலை இலக்கியம் செய்தார் அனை வ ரிட த் து ம் காணப் படுவ தொன்றாகும்.

கம்பரில் :

கூனும் சிறிய கோத்தாயும் கொடுமை இழைப்பக், கோல் துறந்து கானகத்துக்கு வருகின்றான் இராமன். அங்கு தீங்கிழை இராவணன் செய்த தீமையால் தன் மனைவியையும் இழக்கின்றான். தானும் தன் தம்பியுமாய்ச் சீதையை எங்கும் தேடி வருகின்றவன் கிட்கிந்தையில் நுழைகிறான். அப்பொழுது தனது மனைவியைத் தமையனான வாலி கவர்ந்துவிடப் பெரிதும் கவன்ற சுக்கிரீவன், தானும் அனுமனுமாய் மலைச்சாரலில் ஒளிந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அது போழ்து இராம இலக்குமணர்கள் வர, சுக்கிரீவன் ஏவலால் அனுமன் வந்து அவர்களைக் காண்கின்றான். அது போழ்து நீ யார்? என வினவ அனுமன் கூறிய விடை மிகமிகச் சுருங்கியதும் விரிந்ததும் ஆகும்.

நீ யார்? என வினவியமைக்கு - என் பெயர் அனுமன் என்றோ அல்லது, நான் சுக்கிரீவன் ஏவலாள் என்றோ விடையளித்திருந்தால் பின்னும் பல வினாக்கள் வினவ நேரிடும். அனுமன் என்பது உன்பெயர் எனில், நீ எங்கிருக்கிறாய்? எதற்கு

வந்தாய்? எனப் பல வினாக்கள் வரும்; அன்றிச் சுக்கிரீவன் ஏவலாள் எனில், உன்பெயர் என்ன? நீ கூறிய சுக்கிரீவன் என்பான் யார்? நீவிர் இருவரும் எதன் பொருட்டு இங்கிருக்கிறீர்கள்? என்பன போன்ற வினாக்களும் வினவ நேரும். இவற்றையெல்லாம் முன்னமேயே தனது மனத்தகத்து எண்ணிய அனுமன் ‘நீ யார்’ என்று வினவிய ஒரே வினாவிற்கு, அதுவும் மிகச் சுருங்கிய வினாவிற்கு, மிகவும் சுருக்கமாக ஆனால் இன்றியமையாத செய்திகள் பலவற்றையும் அடக்கிப், பின்னும் தன்னை வினவாவண்ணம் விடை தருகின்றான்.

“..... யான் காற்றின் வேந்தற்கு
அஞ்சனை வயிற்றில் வந்தேன்; நாமமும் அனுமன் என்பேன்”

“இம்மலை யிருந்து வாழும் எரிகதிர்ப் பருதிச் செல்வன்
செம்மலுக்கு ஏவல் செய்வேன் தேவ! நும்வரவு நோக்கி
விம்மல்உற்று அனையான் ஏவ வினவிய வந்தேன் என்றான்
எம்மலைக் குலமும் தாழஇசை சுமந்து எழுந்த தோளான்”

காற்றின் செல்வனான வாயு தேவனுக்கும், அஞ்சனைக்கும் பிறந்தவன் யான்; என் பெயர் அனுமன். இம்மலைக்குத் தலைவனான சுக்கிரீவனுக்கு ஏவல் செய்வேன்; ஏற்கெனவேயே தனது தமையனான வாலியால் அஞ்சிய அவன் உங்கள் இருவர்தம் வரவு கண்டு அஞ்சினன்; அவனது ஏவலால் உங்களை இன்றார் எனத் தெரிதற்கு வந்தேன், எனத் தனது ஏவல் நிலைமை குன்றுவாறும், தனது தலைவனது பெருமை குன்றுவாறும், அதே சமயத்தில் தனது தலைவனுக்கு நேர்ந்திருக்கும் துன்பத்தையும் ஒருவாறு குறிப்பாகவும் கூறியிருக்கும் அருமை மிகவும் வியத்தற்குரியதாகும். இத்தகைய அருமையான விடையே இவனுக்குச் “சொல்லின் செல்வன்” என்ற வியத்தகு பெயரை நல்குகிறது. இவ்வருமை, கம்பர் கவி வளம் நினைவார் எவர்க்கும் முன்னணியில் நிற்பதாகும்.

சேக்கிழாரில் :

இங்ஙனம் சுருங்கிய சொற்களால் பொருள் விளங்கச் சொல்லுமாறு கவிஞர்களுக்கு நேரும் இடங்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும், ஒருவர், தன்னையோ அன்றிப் பிறரையோ அறிமுகப்

படுத்த நேரும் இடங்களாகவோ, அன்றி இதுவரை நிகழ்ந்த செய்தியைத் தொகுத்துக் கூறும் இடங்களாகவோ, இருத்தலே இயல்பாகும்.

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் இத்தகைய இடங்கள் பலவுள். அவற்றுள் ஓரிடத்தைக் காண்போம்.

திருஞானசம்பந்தர் பல தலங்களையும் தரிசித்துக் கொண்டு திருமருகலுக்கு வந்து அங்குச் சில நாட்கள் தங்கியிருக்கின்றார். அந்நாளில் ஒரு நாள் ஒரு வணிகன் தனக்கு வாழ்க்கைத் துணையாக்கிக் கொள்ள இருக்கும் ஒரு கன்னிப் பெண்ணுடன் அவ் லூர்க் கோயிலின் அருகிலுள்ள மடத்தில் இரவில் கண் துயில, அவனைப் பாம்பு தீண்டிவிடுகிறது. அவனும் இறந்து விடுகின்றான். அக்கன்னிப்பெண் என் செய்வாள். பாவம் அன்னையும் அத்தனுமாக உள்ள இறைவனது கோயில் வாயில் திசை நோக்கி அழுகின்றாள் பகையுள்ளும் பண்புள பாடறிவார் மாட்டு' என்பது போல இவ்வருளுரையிலும் பற்பல அருமைக் கருத்துக்கள் இடம் பெறுகின்றன. ஆதலின் அவைபற்றியும் செல்லும் போக்கில் சிறிது உரைக்க வேண்டியுள்ளது.

அழுகின்றவள் தன் துயரத்தை மட்டும் சுருக்கிச் சொல்லி விடவில்லை; இறைவனுடைய அருமந்த புகழ்களை வாயார அடுக்கி அடுக்கிச் சொல்கிறாள். ஆயினும் அவ்வருமந்த புகழ்கள் யாவும் உள்ளீடாகத் தனது துயரத்தையும் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தி, அவற்றைத் தீர்க்குமாறு வேண்டும் குறிப்பிளையுடையதாய் இருக்கின்றன. அவ்விடத்து அவள் இறைவனை விளித்துக் கூறும் அடைமொழிகள் ஆறு ஆகும். அவை வருமாறு :—

1. இமையோர்களின் கூட்டம் உய்ய அன்று பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சினை யருந்திய அமுதல்லவா நீ; நீ அன்று நஞ்சுண்ணவில்லையேல் எத்தனையோ தேவ மகளிர்க்குத் தமது மங்கல நாண் அன்றோ இழக்க நேரிட்டிருக்கும்; அங்ஙனம் ஒரு கூட்டம் முழுமையும் உய்யவும், அவர்கள் பெண்டிர்களுக்கு மங்கலநாண் பிழைக்கவும், அருள் செய்த நீ எளிய எனக்கும் மங்கலநாண் பூட்ட அருள் செய்யலாகாதா என்றும் அப்பொழு

தும் விடத்தால் நேர்ந்த துயரத்தைக் காப்பாற்றினாய்; இப்பொழுதும் அதனால் வந்த, துயரினைக் காத்தல் ஆகாதா என்றும் கூறுவனாக, “அடியாராம் இமையவர்தம் கூட்டம் உய்ய அலைகடல்வாய் நஞ்சுண்ட அமுதே” என அழைத்தாள்.

2. அவ்விடந்தானும் பாம்பினால் வந்ததன்று; உனக்கு நேர்ந்த விடமோ பாம்பினால் நேர்ந்ததாகும். அதற்கு என் செய்வேன் என்பாயோ? அல்லே நீ அணிந்திருக்கும் அணியே பாம்பன்றோ? ஆதலினால் அவ்விடந்தானும் எளிதிலும் இனிதிலும் நின்னால் தீர்க்கத் தகும் என்பாள் “செங்கண் நெடியானும் நான் முகனும் காணாக் கோல நீலவிட அரவணிந்த நிமலா” என அழைத்தாள்.

3. தேவர்களுக்கு வந்த நஞ்செல்லாம் வருமுன் காத்தது; நீ கேட்பதோ வந்தபின் காப்பதாக இருக்கிறது. விடந்தீண்டி இறந்தபின் எங்ஙனம் எழுப்புவது எனில், யான் கேட்பது இறந்த வுடலத்தை வைத்துக் கொண்டு எழுப்புமாறு கேட்பதாகும். நீயோ இரதி வேண்ட வெந்து பொடியான மன்மதனையும் எழுப்பினவன்; அத்தகைய அளவிலாற்றல் உடைய நினக்கு அதனினும் மிக மிக எளியது தானே இது என்பாள் “வெந்து, பொடியான காமன் உயிர் இரதி வேண்டப் புரிந்தளித் புண்ணியனே” என அழைத்தாள்.

4. நறுமணம் மிக்க சோலையும், வானியும் சூழ இருக்கும் இம்மருகலில் துணையுடன் இருப்பார்கள் அனைவரும் இன்புற்று வாழ யான்மட்டும் ஒரு பூவும் இன்றி மணமும் இன்றி இருப்பது தக்கதோ என்பாள் “கடியாரும் மலர்ச் சோலை மருங்கு சூழும் கவின் மருகற் பெருமானே! ‘காவாய்’ ” என்றாள்.

5. யான் வேண்டும் கணவன் உயிர் இயமணிதத்துச் சென்றிருப்பினும், அவ்வியமனும் நினது தாளால் உதையுண்டவன் ஆதலான் அவ்விடம் சென்ற உயிரையும் மீட்டுத்தரும் பெருமை நினக்கு இயல்பே என்பாள், “வந்தடைந்த சிறுமறையோன் உயிர்மேல் சீறி வரும்காலன் பெருங்கால வலயம் போலும், செந்தறுகண் வெள்ளையிற்றுக் கரிய கோலம் சிதைந்துருள உதைத்தருளும் செய்ய தாளா” என்றாள்.

(தொடரும்)

தாயுமானவரின் — பராபரக்கண்ணிகள்

Couplets in venerable adoration of the
Omnipotent and Omnipresent

sung by

St. THAYUMANAVAR

8

Non-killing or Ahimsa is a long cherished doctrine of Saivism. From the earliest days, Tamil poets and Saints observed and spread this vow over all areas they traversed. Our great poet Tiruvalluvar has devoted a full chapter for this noble purpose. In the near past St. Ramalingar's life and mission was a strong and avowed reiteration expounding the cause of Non-killing or reverence for life. In the seventeenth century also a compassionate voice was heard and enjoined the chorus of Non-killing. It is from our poet-saint Thayumanar; as may be seen from the ensuing couplet, which is one among his many songs.

கொல்லா விரதம் குவலயமெல் லாம்ஓங்க
எல்லார்க்கும் சொல்லுவதென் இச்சை பராபரமே.

(பொ - ரை) யாதொரு உயிரையும், எதன் பொருட்
டேனும் கொல்லாமையாகிய விரதம் உலக முழுவதும் பரவ
வேண்டும். இதனை மக்கள் அனைவருக்கும் எடுத்துச் சொல்லு
வதற்கே எனது விருப்பம் உள்ளது.

Oh. Lord Supreme! Non-Killing at all costs must spread all over the world, and it is my foremost desire to make all the people understand the value of Ahimsa or Jeeva - Karunya.

Translated by Sri. K. PALANISAMY, M.A., Lecturer in
Tamil, Sri. K. G. S. Arts College, Arulnandi Nagar.

திருநீடுர்

தேவார மணி, திரு. சட்டையப்பன் அவர்கள்.

திருப்பனந்தாள்.

—0—

‘ செப்பரிய புகழ் நீடுர் ’
 ‘ மடலாரும் புனல் நீடுர் ’
 ‘ செல்வ நீடுர் திருநீடுர் ’
 ‘ நாடுசீர் நீடுர் ’

என்றெல்லாம் சேக்கிழார் பெருமான் நீடுர்ப் பெருமையைத் தமது பெரிய புராணத்தில் கூறுகின்றார்.

சோழ நாட்டிலே காஷிரியின் வடகரைத் தலங்கள் அறுபத்து மூன்றனுள், இருபத்தொன்றாவது தலமாக விளங்குவதும், மாயூரத்துக்கு வடக்கேயுள்ள புகைவண்டி நிலையத்தை யுடையதுமாகும் திருநீடுர். அருட் சோமநாதேச்சுரர் என்பது இறைவன் நாமம்; வேயுறு தோளியம்மை என்பது இறைவியின் நாமம். இத்தலம் அப்பரடிகள், சுந்தரர் ஆகிய இருவரால் பாடப்பெற்றதாகும். அப்பரடிகள் திருப்புன்கூரோடு இணைத்துத் திருநீடுரைப் பாடுகின்றார்; சுந்தரர் தனியே நீடுரைப்பாடுகின்றார்,

‘ திருப்புன்கூர் மேவிய சிவலோகனை
 நீக்காத பேரொளிசேர் நீடுரைனை
 நீதனைன் என்னேநான் நினையாவாறே ’

என்பது அப்பரடிகள் உருக்கம்.

‘ வேய்கொள் தோள்உமை பாகனைநீடுர்
 வேந்த னைப்பணியா விடலாமே ’

என்பது சுந்தரரின் உருக்கம்.

(வேய்கொள் தோளுமை — தலத்து அம்பிகையின் நாமம்.)

‘நெல்லால் விளை கழனி நீடு’ என்றும், ‘நிலையார் மணிமாட நீடு’ என்றும் தலத்தை வர்ணிக்கும் அப்பரடிகள், ‘பிறவாதே தோன்றிய பெம்மான்’ எனத்தாண்டக விருந்தளிக்கின்றார்.

அதில் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலேயும் ‘நீதனேன் என்னே நான் நினையா வாறே’ என்று பாடி நம்மையும் உருக வைக்கின்றார். நீடுராணை நினைந்து நைந்துபாடும் அவர் ‘தூ நெறிக்குத் தூநெறியாய் நின்றான் தன்னை’ என்றும், ‘இல்லாணை எவ்விடத்தும் உள்ளான் தன்னை’ என்றும், ‘கலைஞானம் கல்லாமே கற்பித்தானை’ என்றும், செல்லாத செந்நெறிக்கே செல்விப்பாணை’ என்றும், இறைவனைப் போற்றும் வாக்குகள் வாழ்வின் உயிராக இருக்கின்றன.

திருநின்றியூரை வணங்கிப் பாடி அன்பர்களுடன் புறப் பட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், பக்கத்தேயுள்ள நீடுரைப் பணியாமல் செல்கின்றார். அப்போது ஒப்பரிய உணர்வொன்றால் அவர் நீடுரைப் பணிய மனம் கொள்கின்றார். இதை,

‘செப்பரிய புகழ்நீடுர் பணியாது செல்பொழுதில்
ஒப்பரிய உணர்வினால் நினைந்தருளித் தொழலுறுவார்’

என்று சேக்கிழார் பெருமான் கூறுகின்றார்.

‘ஊர்வதோர் விடை ஒன்றுடையானை’ என்று சுந்தரர் பாடும் தக்கேசிப் பண்ணில் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதி அடியிலேயும் ‘பணியா விடலாமே’ என்று குறிப்பிட்டு ‘பணியாமல் விடுதல் கூடுமோ?’ என்ற வினாவைப் பொருளாக வைத்து, நம்மை விழிநீர் பெருக வைக்கிறார்; சுவைத்து மகிழும் அன்பருள்ளம் ‘பணியாமல் விடக்கூடாது’ என்ற விருப்பத்தை ஏற்கிறது. அப்பதிகத்தில் கிடைக்கும் இயற்கை வளங்கள்:

‘நீரில் வாளை வரால்குதி கொள்ளும்
நிறை புனற்கழனிச் செல்வ நீடுர்’

‘பைம் பொழிற் குயில்கூவிட மாதே

ஆடு மாமயில் அன்னமோ டாட

அலைபு னற்கழனித்திரு நீடுர்’ (மாதே-பக்கத்தில்)

என்பன.

இயற்கை வளங்களோடு நீடுரை ஏத்திப் பாடிய சுந்தரர், தலத்து இறைவனை,

‘ பாருளார் பரவித் தொழ நின்ற பரமன் ’

‘ நீடுர்ப் புனிதன் ’

‘ கற்ற கல்வியிலும் இனியான் ’

‘ தொண்டரைப் பெரிதும் உகப்பான் ’

‘ பேசிஞற் பெரிதும் இனியான் ’

‘ நீடுர் நின்று உகந்திட்ட பிரான் ’

என்றெல்லாம் வாயாரப்பாடி வாழ்த்துகின்றார். ‘கோடி தேவர்கள் கும்பிடு நீடுர்க் கூத்தனைப் பணியா விடலாமே’ என்று அவர் கூறும் ஆளுவது பாடல் ‘நீடுர் மேய சிவனை’த் தரிசிக்க அல்லது நினைக்க ஆர்வமுட்டுவதாகும்.

உலகிலே சீவன்கள் பல; அப்படியிருந்தும் மனிதன் மட்டும் உயர்வாக மதிக்கப் படுவதேன்? இது விந்தை யல்ல, விவர மறிந்த போதே அது விளங்கும்; வேடிக்கையை வாடிக்கை யாகப் பார்ப்பதற்கு மட்டும்—வீண் வார்த்தைகளைப் பேசிப் பொழுதைப் போக்குவதற்கு மட்டும் மனிதன் தோன்றவில்லை என்பது புரிந்துவிடும். மனிதனிடத்திலே ஓர் உயர்ந்த குணம் இருக்கிறது — இருக்க வேண்டும்; அதுதான் ‘தன்னைப்பற்றி ஆராயும் குணம். இந்த ஒரு குணமே — அறிவே உயர்ந்தது; மற்றது எதுவாயினும் ஒரு சமயம் நின்று உலவி மறைந்து போவதாகும். கண்ணால் காண்பது, காதால் கேட்பது இந்த இரண்டில் காதால் கேட்பதே மேலானது; கேட்டதை ஆராய் வது அதைவிட உயர்ந்தது. இங்கு,

‘ எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு ’

என்ற குறட்பா சிந்திக்க உரியது.

பொருளற்ற வற்றைப் பொருளாக மதியாதவரும், மெய்ப் பொருளையே காணும் கருத்துடையவரும் யாரோ, அவர்தான் பெரியவர்—ஞானமுடையவர்.

கண்ணாடியைப் போன்றது புத்தி; சுயமான செய்கை அதற்குக் கிடையாது. புத்தியானது அறிவோடு இயைந்து தவழும்போது புத்தியானது தனது அலுவலைச் செய்ய ஆரம்பிக்கிறது. அறிவில்லாமல் எந்த உறுப்புக்களின் செயலும் குணமேம்பாட்டை யடையாது. உயிர்க்கு எல்லாம் அறியுந் தன்மை வரும்; ஆனால் எல்லாம் செய்யக் கூடிய வல்லமை வரவே வராது. எல்லாம் செய்ய வல்லதும், அனாதியாய் எல்லாம் அறிந்ததும், என்றும் எங்கும் உள்ளதுமான பொருள் ஒன்று உண்டு; அதுவே செம்பொருள் — சிவம்.

தோற்றக் கேடுகளுக்குட்பட்ட உலகில் வந்து தோன்றித் தோற்றக் கேடுகளில்லாமல் நித்தமாம், தூயதாம் தன்மையாய் கடவுளை—சிவனை அலைந்து திரிந்து தேடித்தேடி ஏங்கி அழுதும், தொழுதும் நின்றவர்கள் எண்ணிலர். இந்தச் சமயம் சுந்தரர் பாடுவதைக் கேட்போம்:

“ மாய மாய மனங்கெடுப் பானை
மனத்து னோமதி யாய்இருப் பானைக்
காய மாயமும் ஆக்குவிப் பானைக்
காற்று மாய்க்கன லாய்க்கழிப் பானை
ஓயு மாறுரு நோய்புணர்ப் பானை
ஒல்லை வல்வினை கள்கெடுப் பானை
வேய்கொள் தோள்உமை பாகனை நீடுர்
வேந்த னைப்பணி யாவிட லாமே.”

என்ற பாடலில், ‘மனத்துளே மதியாய் இருப்பானை’ என்ற இனிய பொருளை ஆழ்ந்து காணவேண்டும். மனத்துளே மதியாய் இருப்பவன் இறைவன். யார் மனத்தில்? வீடு பேற்றிற்குத் தடையை விளைவிக்கக்கூடிய மூன்று குணங்களில் மறையாமல், அவற்றில் மாறுபடாமல், நான்கு உட்கரணங்களையும் ஒரே வழியாய் மெய்யறிவு பெறுதற்கண் செலுத்தும் சிவஞானிகள் மனத்திலே!

‘முத்திக்கே விக்கத்தே முடிக்கு முக்குணங்கள் வாய்
முடாவூடா நாலந்தக் கரணமும் ஒருநெறியாய்’

என்பது கழுமலத்துத் தேவாரம் .

அந்தக் கரணமானதில், மனம் - புத்தி - சித்தம் அகங்கார மென்று சொல்லப்பட்ட நான்கு பகுதியில் மதியாகிய 'புத்தியை'க் குறித்துப் பேசுகின்றார் சுந்தரர்.

ஆன்மார்த்த பூசைசெய்யும் காலத்தில் உள்ளக் கமலத்திலே வீற்றிருந்தருளும் இறைவனை வெளியில் மந்திரபூர்வ மாய்க் கொண்டுவந்து பின் தனக்குள் ஒடுக்கும் நிலையை நாவரசர் இன்னம்பரீசனைப் பாடுங்கால்

‘என்னுள்ளே யுயிர்ப் பாய்ப்புறம் போந்துபுக்கு
என்னுளே நிற்கும்’

என்று குறிப்பிட்டு வைப்பது 'சிவனுக்குள்ளே சிவமணம் கமழ்வதாகும். உள்ளிருக்கும் கடவுளை வெளிவரச் செய்தலும், பின் உள்ளே நிறுத்திவைப்பதும் அறிவின் ஆற்றலின் பாற்படும். மலத்தால் கட்டுண்ட உயிர்களுக்கு அது சாத்தியமல்ல. எனவே, கருணாமூர்த்தியான கடவுள் உயிர்கள் படும் துன்பத்தைப் போக்க - இரக்கப்பட்டு அருள்மேனி தாங்குகின்றார். கர்மத்தாலல்லாது கருணையால் கொள்ளும் திருஉருவமே கடவுள் தாங்குவது. 'உமையலாது வருவமில்லை' என்ற நாவரசுப் பாடல் நயமுடைத்தாம்; உமை யென்பதற்கு உண்மையான பொருள் 'கருணை'தான். சிவபெருமானது சொரூபம் சிவஞானமே யாதலின் அவனுக்கு 'உமையலாது உருவமில்லை' என்பார் வாகீசர்.

காக்கவல்ல கடவுள் இரக்கம் - அன்பு மயமாயிருக்கிறார். உள்ளம் உருகினால் உடனாவார். மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனாகிய அந்தக் கடவுளை மறவாது நினைந்து நன்றி செலுத்தவேண்டும். நன்றி செலுத்த வேண்டு மென்பது 'அவனையே சதா நினைந்து இருப்பது' என்பதுதான். சின்ன உதவி செய்தவர்கட்கெல்லாம் வந்தனம் (Thanks) செலுத்தும் உலகம் 'இறைவன் நமக்கு இவ்வளவு பெரிய உலகத்தை அளித்து அன்பு காட்டுகின்றானே, அவனை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது' என்று உணர்ந்துய்ய 'மாயமாய மனம் கெடுப்பானே, மனத்துளே மதியாயிருப்பானே'ப் பாடிப் பரவுகின்றார் சுந்தரர்.

“அறைக் கொண்ட வேல்நம்பி முனையடுவாற் கடியேன்”

என்றார் சுந்தரர்.

சிவனடியார்களின் பெருமையைப் பதினொரு திருப்பாடல்களில் சுருக்கிப் பாடியவர் சுந்தரர்; அதுவே 'தில்லைவாழ்ந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்' எனத் துவங்கி அவர் பாடும் திருத்தொண்டத் தொகை; அடியை எடுத்துக் கொடுத்தவன் ஆரூர்க் கோவிலில் குடிக்கொண்ட சிவபெருமான்.

முனையடுவார் என்பவர் அறுபத்துமூன்று நாயன்மாரில் ஒருவர். சைவ சமய அடியார்களாக ம ித்துப் போற்றப்படும் அவ்வடியார்களெல்லாம் பல்வேறு ஜாதியினர், நான்மறையாளர் முதல் பறையுர் ஈடுகவுள்ளவர்களில் இடைப் பட்டு இருக்கும் வேளாளர் மரபில் வந்தவர்கள் பதினமூவர். அதில் ஒருவர் முனையடுவார்.

சிவனடியாரை வழிபட்டு முத்தி அடைந்தோராக எண்ணப்படும் அடியார் பத்தொன்பது பேர்; அன்னவரில் ஒருவர் முனையடுவார்.

தொழிற் பெயர் தோன்றி விடுங்கால் இயற்பெயர் மறையும் போலும்! முனையடுவார் என்னும் பெயர் இயற்பெயரல்ல, தொழிற் பெயர். போர் முனையில் எதிரிகளை அடுவதையோர் தொழிலாக ஏற்றதினால் இந்த அடியார் 'முனையடுவார்' என்னும் பெயரினைப் பெற்றார்.

தமிழ்ப் புலவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தை, சங்ககாலப் புலவர்-இடைக் காலப் புலவர்-பிற்காலப் புலவர் எனப் பிரித்துக் கூறுவர் ஆன்றோர். அந்தக் காலங்களிலே வாழ்ந்த புலவர்களின் இயற்பெயர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. காரணப் பெயரே காண முடிகின்றது.

இள வேட்டனார், கணக்காயனார், அணிலாடு முன்றிலார், உறையூர் இளம் பொன் வாணிகனார், ஓரிற்பிச்சையார், குப்பைக் கோழியார், ஓரேர் உழவர் ஆகிய சங்ககாலப் புலவர்களின் பெயர்கள் காரணத்தை வைத்து அமைந்தனவாகும். அப்புலவர்களின் இயற்பெயர் மறையவே அவர்கள் பாடிய பாடலின் தொடர், வர்ணனையினை வைத்து மக்கள் காரணப் பெயராக இட்டனர்.

எட்டுத் தொகையினுள் இடம்பெறும் குறுந்தொகையிலே,

“செம்புலப் பெயல் நீர் போல
அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே”

என்று பாடுபவரின் பெயர் ‘செம்புலப் பெயல் நீரார்.’ வர்ணனையின் சிறப்பு நோக்கி வழங்கிய பெயரிது!

“கானயாணை கைவிடு பசங் கழை
மீனெறி தூண்டிலின் நிவக்கும்”—

இதைப் பாடியவர் பெயர் ‘மீனெறி தூண்டிலார்.’ இதுவும் வர்ணனையின் பாற்பட்ட சிறப்புப் பெயர்!

இடைக்காலப் புலவர்களில் சிலர் மரபு நோக்கி, சிறப்பு நோக்கிப் பெயரமைந்தவராக இருப்பதும் இங்கு நினைதற்குரியது. சேக்கிழார், கம்பர், புகழேந்தி, பொய்யாமொழி போன்றோரின் பெயர்கள் இயற்பெயரல்ல. ஊரும் குலமும் அறிவதற்குக் காரணமாயிருந்த புலவர்கள் கோலூர் கிழார், ஆலத்தூர் கிழார் போன்றவர்கள்.

கடையெழு வள்ளல்களிலே ஒருவனும், பெண்ணையாறு பாயும் மலாடு நாட்டை ஆண்டவனும், திருக்கோவலூரைத் தலைநகராகக் கொண்டவனும், சிறந்த வீரனும் ஆகிய மலையமான் திருமுடிக்காரி பெரும்படையுடன் பேரரசர்களுக்குப் போர்க் காலங்களில் துணைசென்று போர்செய்து வெற்றி கொள்ளும் ஆற்றல் மிக்கவன். இப்படிப் போர்செய்து துணை யளித்துப் பொன்னும் பொருளும் பயன்கொண்டு தம்மொடுள்ளவர்க்குப் பகிர்ந்தளித்து மகிழ்வதில் வள்ளல் எனப் பெயர் பெற்றான் அவன். வீரத்தில் சிறந்த மலையமான் திருமுடிக்காரி புலவர்கட்கும் — ஏழைகட்கும் வருவாயை யளித்து வள்ளலானதைப் போல், சிவனடியார்களுக்குத் தன் ‘போர்’செய் வருவாய் கொண்டு தொண்டு செய்தார் ‘முனையடுவார்’.

பகைவரோடு போரிட்டு எதிர்க்க முடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது மன்னர்களுக்கு! முனையடுவாரின் துணை அப்போது தேவைப்படுகின்றது அவர்களுக்கு; ஊதியம் இத்தனை யென்று பேசி உதவியாகப் படையுடன் செல்கின்றார் முனையடுவார்.

வெற்றி வாகைசூடி வேண்டுவனவாம் செல்வம் பெற்று வந்து அடியார்களுக்கு வழங்குவார்.

முன்சொன்ன சுந்தரரின்,

“அறைக் கொண்ட வேல் நம்பி
முனையடுவாற் கடியேன்”

என்ற திருத்தொண்டத் ‘தொகை’க்கு, நாரையூர் நம்பி யாண்டார் நம்பி,

“.....நீடுர் அதிபன் முனையடுவோன்
என்றும் அமருள் அழிந்தவர்க்காக் கூலிஏற்றெறிந்து
வென்று பெருஞ்செல்வ மெல்லாம் கனகநன்மேரு வென்னும்
குன்று வளைத்த சிலையான் தமர்க்குக் கொடுத்தனனே.”

என்று திருத்தொண்டர் ‘திருஅந்தாதி’-வகை செய்கிறார். அந்த வகைக்கு,

குன்றை வளநாட்டுப் புலவரும், பல்கலைச் செல்வரும் ஆகிய சேக்கிழார் பெருமான்,

“இன்ன வகையால் பெற்றநிதி எல்லாம் ஈசன் அடியார்கள்
சொன்ன சொன்ன படிநிரம்பக் கொடுத்துத் தூய போனகமும்
கன்னல் நறுநெய் கறிதயிர்பால் கனியுள் ளுறுத்த கலந்தளித்து
மன்னும் அன்பின் நெறிபிறழா வழித்தொண் டாற்றி வைகினார்.”

என்று திருத்தொண்டர் புராண - விரி செய்கின்றார்.

வேளாளர் குடிக்குத் தலைவராக விளங்கிய முனையடுவாரை ‘சீராருந் திருநீடுர் முனைஅடுவார்’ என்று அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார் சேக்கிழார்.

பிறர்க்கு உதவிசெய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கும் நிலையினை உடையவர் வேளாளர்.

நெல் முதலிய தானியங்களை நிலத்தில் விதைத்து அதை உலகத்தார்க்கு ஈத்துவக்கும் பெருமையின் பிறப்பிடம் வேளாளர்.

விருந்தினர் இருக்கத் தான்மட்டும் தனித்து உண்ணாத உயர் பண்பாட்டை உயிரென மதிக்கும் திறன் உடையவர் வேளாளர்.

குறைந்த நில அளவை உடைய வேளாளர் தாமே உழுது பயிரிடும் நிலையால் உழுதுண்ணும் வேளாளராகவும், பெரும் நில அளவை உடைய வேளாளர் பிறரைக் கொண்டு உழுவித்து உண்ணும் வேளாளராகவும் இருந்தனர். ஆகவே 'உழுவித்துண்ணும் வேளாளர், உழுதுண்ணும் வேளாளர்' என்ற பிரிவு இரண்டு. ஆயினும் மரபும், பண்பும் ஒன்றே. 'எது நாடு?' என்ற கேள்விக்குப் பதிலளித்த குறள் ஆசிரியர்,

“தள்ளா விளையுளும், தக்காரும் தாழ்வினாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு” என்றார்.

வேளாண்மையோடு மட்டு மல்லாது, சான்றாண்மையும் செல்வச் செழுமையும் உடையதுதான் நாடு என்பதை அவர் கூறுகின்றார்.

கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களில் மேம்பட்டமிக்காரே இங்கு தக்கார். அந்த மிக்காராம் மேதக்க புகழுடைய 'முனையடுவார்' விரைப்பூந் கழல் வணங்கிப் பயன் கொள்ளுவோம்.

முற்றும்.

கந்த புராண வசனம்

புதிய பதிப்பு

சுபகிருது ஆண்டு விசய தசமி வெளியீடு

697 பக்கம் வெள்ளைத் தாள். தனிப் பிரதி அடக்க விலை ரூ. 3.
ஒரேசமயத்தில் 20 பிரதிகளுக்கு மேல் வாங்குவோருக்கு 20% கழிவு.

கிடைக்குமிடங்கள் :-

1. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் கலைக்கோயில்,
ஸ்ரீவைகுண்டம். (திருநெல்வேலி ஜில்லா)
2. “தியாகராச விலாசம்”
53, பிள்ளையார் கோயில் தெரு; திருவேட்டிசுவரன்பேட்டை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-5

திருமுகப் பாடல்

மாசி மகத்தில் வளக்குடந்தை மாநகரில்
ஆசிலன்னம் பாலிப் பதுநடக்கக்—காசியினில்
வாசியெனும் பேரான் அருள்நந்தி மாமுனிவன்
காசருளி னானுட் கனிந்து.

அன்றோன் இளங்கிணையா யன்பும் அறநினைவும்
துன்னும் முனிவன் சுடர்முகத்தான்—இன்னியல்சேர்
முத்துக் குமார முதல்வன் இவற்றைநனி
ஒத்துப் புரிந்தான் உவந்து.

தானங்க ளிற்றான் தலைமையன்ன தானமென
வானவரும் போற்றி மகிழ்வாரால்—ஆனஅது
பல்லிடத்தும் செய்யப் பணித்த அருணந்தி
நல்லமுனி வன்வாழ்க நன்கு,

செந்தமிழ்நூல் பல்லிலக்கம் சீர்பெறவே அச்சிட்டு
முந்தி யெவரும் முயன்றுபெற்றுச்—சந்தமுற
ஒதப் புரிந்தான் உயர்சைவ நூல்பரப்பி
ஆதரவு செய்தான் அவன்.

சிவசிவ நாமத் திருவிளக்கும் நால்வர்
பவமறுக்கும் மெய்ம்மைப் பனுவல்—நவமுறவே
தீட்டிப் பதிக்கும் சிலையும் பலகோயில்
நாட்டி யளித்தான் நனி.

மருள்நந்தி ஞானம் மடியாமல் அன்பார்
அருள்நந்தி மாமுனிவன் ஆக்கித்—தெருள்ஒன்றச்
செய்யும் பணியால் திருவருள்போல் இன்றோங்கிப்
பெய்யும் மழையென்று பேசு.

வாழ்க அருணந்தி மாமுனிவன்; பல்லாண்டு
வாழ்கவே முத்துக்கு மாரமுனி—வாழ்கவே
சைவ சமயம் சராசரங்கள் நன்கோங்கத்
தெய்வஅருள் மல்க சிறந்து.

அன்பன்

கி. வா. ஜகந்நாதன்.

நீதிநெறி விளக்கம்

உரைநடையும், ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும்*

பாலகவி வயிநாகரம்,

திரு. வே. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள்,

தேவகோட்டை.

—o—o—o—

[மலர் 15. இதழ் 2-ன் தொடர்ச்சி]

இனையம் முதுதவம் ஆற்றுதும் நோற்றென்(று)
உனைவின்று கண்பாடும் ஊழே—விளிவின்று
வாழ்நாள் வரம்புடைமை காண்பரேல் காண்பாரும்
தாழாமே நோற்பார் தவம்.

‘இன்ன நாளில்தான் இறப்போம் என்று தமது வாழ்நாளின் எல்லையை உறுதியாக அறிந்தாரென்றால், “நாம் இப்போது இளமைப் பருவத்தை உடையோம்; முதுமைப் பருவம் வந்த பிறகு தவத்தை மேற்கொண்டு செய்து முடிப்போம்” என்று மனக்கவலையின்றி உறங்கிக் கிடக்கலாம். அதுவும் விதியே. ஆனால் வாழ்நாள் எல்லையை அறிந்த சான்றோர்களும் கூடக் காலம் தாழ்க்காது தவம் செய்வார்கள்.

Renunciation - Performing austerities

Those who waste their youths by sleeping away their days in careless indolence, saying, “We are young and may perform acts of penance in old age”, may be right, if they can decisively foresee the limit of their lives; but even the sages who could definitely foresee that, will perform religious austerities without delay.91

* Translated by: Sri P. Mutharasu M. A., B. T., Head of the Tamil Department, Sri K. G. S. Arts College, Arulnandi Nagar.

நல்லவை செய்யத் தொடங்கினும் நோனாமே
அல்லன அல்லவற்றிற் கொண்டுய்க்கும்—எல்லி
வியனெறிச் செல்வாரை ஆறலைத் துண்பார்
செலவு பிழைத்துய்ப்ப போல்.

இரவு வேளையில் நெடுவழிப் பயணம் செல்பவரை வழிபறித்
துண்ணும் திருடர்கள், செல்லும் வழி தப்பிப்போகும்படி செலுத்து
வதுபோலத் தவம் செய்யாதவர்கள் நல்லன வற்றைச் செய்யத்
தொடங்கினாலும் அவர்களது தீய ஊழ் அவர்களை நல்லன
அல்லாத வற்றிற் கொண்டுபோய்ச் செலுத்தும்.

Renunciation - The ways of destiny

Even though a person begins to do acts of
goodness, his evil destiny (ie. his failure to do penance
previously) will drag him away into evil ways; just as
the highway robber leads astray, at dead of night, the
traveller proceeding by the right path. 92

நெஞ்சு புறம்பாத் துறந்தார் தவப்போர்வை
கஞ்சகம் அன்று பிறிதொன்றே—கஞ்சகம்
எப்புலமும் காவாமே மெய்ப்புலம் காக்குமற்(று)
இப்புலமும் காவா திது

மனம் புறப்பொருள்களிலே பற்றுவைத்துச் செல்லப் புற
வேடத்தால் துறந்தவர் போலக் காணப்படுபவருடைய தவமாகிய
போர்வை, சட்டையைப் போன்றதும் ஆகாது; அது பொய் வேட
மாகிய பிறிதொன்றே ஆகும். சட்டையானது ஐந்து புலன்
களில் எவற்றையேனும் காவாவிட்டாலும் உடம்பாகிய இடத்தை
யேனும் பாதுகாக்கும். இப்பொய் வேடப் போர்வை இவ்வுடற்
புலத்தைக் கூடக் காக்க மாட்டாது.

Renunciation - Internal renunciation

The cloak of ascetic devotion, worn by those who
have renounced the world externally, but not with all
their heart, is entirely different from a garment; for,

the garment, though not able to guard any of the sense organs, at least protects the body (from cold and hot weather), while the other provides no shelter to any.

93

வஞ்சித் தொழுகும் மதியிலிகாள் யாவரையும்
வஞ்சித்தோம் என்று மகிழ்நீன்—வஞ்சித்த
எங்கும் உளனொருவன் காணுங்கொல் என்றஞ்சி
அங்கம் குலைவ தறிவு.

பொய் வேடம் பூண்டு பிறரை வஞ்சகம் செய்து ஒழுக
கின்ற அறிவில்லாதவர்களே! எல்லோரையும் வஞ்சித்து ஏமாற்றி
விட்டோமென்று மகிழ்ச்சி அடையாதீர்கள். எல்லா இடங்களி
லும் நிறைந்து விளங்குபவனாகிய ஒப்பற்ற இறைவன் நீங்கள்
செய்த வஞ்சகத்தைப் பார்த்திருப்பானே என்று உடல் நடுங்கு
வதுதான் அறிவுடைமையாகும்.

Renunciation - Not practising deceit

Ye Fools! who live by fraudulent ways, do not exult
in the thought that you have succeeded in deceiving
all. Wisdom consists in trembling with horror at the
thought that there is one Unseen, who is Omnipresent
and watching you throughout.

94

மறைவழிப் பட்ட பழிமொழி தெய்வம்
பறையறைந்தாங்கு) ஓடிப் பரக்கும்—கழிமுடைப்
புன்புலால் நாற்றம் புறம்பொதிந்து முடினும்
சென்றுதைக்கும் சேயார் முகத்து.

மிகக் கெட்ட நாற்றமுடைய புல்லிய இறைச்சியை
வெளிக்குத் தெரியாமல் மறைத்து முடிவைத்தாலும் அதன்
நாற்றம் புறத்திலே நெடுந் தூரத்திலே உள்ளவர்களுடைய
முகத்திலும் சென்று பாய்ந்து துன்புறுத்தும். அதுபோல
இரகசியமாகச் சொல்லப்பட்ட பழிச்சொற்கள் தெய்வம் பறை
யறைந்ததைப்போல உலக முழுவதும் ஓடிப் பரவிவிடும்.

Renunciation - Fearing the infamy of evil

The infamy of an evil act, even if performed in secret, will spread far and wide as if it were proclaimed by God by beat of drum; just as the noxious stench of decomposed flesh, however closely covered up, will fall sharp at the nose of far distant persons. 95

மெலியார் விழினும் ஒருவாற்றான் உய்ப
வலியார்மற்று ஒன்றும் உய்யார்—நிலைதப்பி
நொய்ய சழக்கென வீழாவாம் வீழினும்
உய்யுமால் உய்யா பிற.

பாரமல்லாத பொருள்கள் நின்ற நிலையிலேயிருந்து தவறி விரைவில் கீழே விழமாட்டா. அப்படி வீழ்ந்தாலும் அவை பழுதடைவதில்லை. பாரமான பொருள்கள் வீழ்ந்தால் பழுதடைந்து விடும். அதுபோலச் சிறியவர்கள் தாமிருக்கும் நிலையிலிருந்து தவறுவார்களாயினும் ஒரு வகையில் பிழைத்துக் கொள்வார்கள். பெரியவர்கள் தவறினால் எவ்வாற்றானும் பிழைக்கமாட்டார்கள்.

Renunciation - Being steadfast

The weak, though they fall, survive by some means; but when the powerful fall, they are lost for ever. Light things do not fall fast from their place; even if they fall, they are saved; but not heavy ones. 99

(To be concluded in the next issue)

திருவருட்பயன் - தெளிவுரை

பண்டித வித்துவான், சைவப் புலவர், சித்தாந்த நன்மணி,
திரு. கு. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள்,
தமிழ்ப் பேராசிரியர், செந்தமிழ்க் கல்லூரி, திருப்பனத்தாள்,

(மலர் 15. இதழ் 2-இன் தொடர்ச்சி)

46. எமக்கு(கு)என்? எவனுக்கு எவைதெரியும்? அவ்வத்
தமக்கு(கு)அவனை வேண்டத் தவிர்.

(தெ - ரை) குருவினால் எனக்கு என்ன பயன் என்று கேட்டால், எவனுக்கு எவ்வெவற்றில் பயிற்சி உண்டோ, அவனிடத்தில் அவ்வப் பொருள்களைக் கேட்டால்தான் அவ்வப் பொருள்களில் உள்ள ஐயம் திரிபு முதலியன நீங்கும்; ஆதலின் பாச நீக்கமும், சிவப்பேறும் ஒருங்கு வேண்டுமெனில் ஞான குருவினால்ன்றிக் கிட்டாமையின் அவனையே இன்றியமையாததாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாம். ஆதலின் எமக்கு என்? என்னும் வினாவை விடுக என்பதாம்.

இக்குறட் பாவிற்கு இவ்வாறன்றி, “நீ குருவுண்மை கொண்டமையால் எமக்கு வரும் பயன் என்னை? யாவனொருவனுக்கு யாவை சில நூற்பொருள்கள் குர்வனை யின்றியுணர முன்னோடு பின் மலைவறத் தோன்றும் அந்நூற் பொருள்கள் அவனைத் தமக்குக் குர்வனாக அவாவி நிற்கும் பொழுது இம் மறுதலையினை ஒழிவாயாக”¹ எனவும்; “குருவினால் எமக்கு என்ன பயன் என்று கேட்டால், எவனுக்கு ஞானநூற் பொருள்கள் உள்ளபடி தெரியுமோ, அந்நூற் பொருள்கள் அவனைத் தமக்குக் குருவாக வேண்டி நின்றலால், குருவின் தேவையை நீ யுணர்வாய் ஆதலால் ‘எமக்கென்’ என்னும் கேள்வியை விடுவாயாக”² எனவும்; “திருவருளிலே சற்றும் பழக்க மில்லாதவனுடைய

அறிவைத் திருப்ப நமக்கென்ன, பரிபாக மில்லாதவனுக்கு அறிவித்தால் அவனுக்கு என்ன தெரியும், அவரவர் பக்குவத்துக்கு ஈடாக, பரிபாகமில்லாதவனை விரும்ப வேண்டுவதில்லை, அறியாமையை நீக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று தேடி வந்தவனுக்கே அறியாமையை நீக்கலாம்” ¹ எனவும்; “எமக்கு இறைவனது குரு வடிவு யாது பயன் தருமென்னில், எவனுக்கு எவை விளங்குகின்றனவோ, அவை தமக்கு அருட்குரவனாற் கிடைத்தனவெனக் கருதின் முற்கூறிய சந்தேகத்தை நீ தவிர்த்துக் கொள்வாய்” ² எனவும்; “யாம் கூறும் இவ்வுண்மையினைப் பிறர் அறிந்தாலும், அறியாமற் போனாலும் அதனால் வரும் பயன் எமக்கு ஒன்றும் இல்லை, எவனும், எவற்றையும் தானே தெரிந்து கொண்டிருத்தல் இயலாது. அவரவரும் தத்தம் ஞானசாரியரை வேண்டிப் பெறுவது அவரவர்க்கே ஆம். ஆதலால், ஞானசாரியனையே வேண்டுதலினால் சமுசயம் நீங்குக” ³ எனவும் உரைப்பாருமுள்ள.

“ மந்திரத்தால் மருந்துகளால் வாய்த்தவியோ கத்தால்
மணிஇரத குளிகையினால் மற்றும் மற்றும்
தந்திரத்தே சொன்னமுறை செய்ய வேத
சகலகலை ஞானங்கள் திரிகால ஞானம்
அந்தமிலா அணிமாதிரி ஞானங்க ளெல்லாம்
அடைந்திடும் ஆ சான் அருளால் அடிசேர் ஞானம்
வந்திடுமற் ரென்றாலும் வாரா தாகும்
மற்றவையும் அவனருளால் மருவு மன்றே.”

என்னும் சிவஞான சித்தியார்ப் பாடலினாலும் குருவின் இன்றியமையாமையை அறிக.

47. விடம்நகுலம் மேவினும்மெய்ப் பாவகனின் மீளும்
கடனில்இருள் போவ(து)இவன் கண்.

(தெ-ரை) ஒருவன் உடம்பில் ஏறிய விடத்தைக் கீரிப்பிள்ளை தானே வந்து தீண்டினாலும் நீங்குவதில்லை. ஆனால், கீரியாகப் பாவிப்பானது மந்திர வலியினால் அது நீங்கிவிடும். அதுபோல உயிரினிடத்துள்ள ஆணவ மலமும் உயிர்க்குயிராக இருக்கும்

திருவருளால் நீங்கப் பெறுது. ஆனால் அத்திருவருளே குருவருளாக வந்து ஆட்கொள்ளுகின்ற பொழுது அவ்வாணவமலம் நீங்கி விடுகிறது.

ஆணவ மலம் திருவருளால் நேரே நீங்குவது இல்லை. அதுவே குருவடிவாக வருகின்ற பொழுது நீங்குமென்பது கருத்தாம். நகுலம்-கீரிப்பிள்ளை, கடன்-முறைமை. இனி 'எவன் கண்' எனப்பாடமோதி ஆணவமலம் குருவினிடம் சென்றாலன்றி வேறு எவரிடம் செல்வதால் இவ்விருள் நீங்கும்? (ஒருவராலும் நீக்க இயலாது) எனப் பொருளுரைப்பாரும்¹ உளர்.

48. அகலத் தரும்அருளை ஆக்கும் வினைநீக்கும்
சகலர்க்கு வந்தருளும் தான்.

(தெ - ரை) கலை நீங்கின விஞ்ஞானகலர்க்கு ஆணவ மலம் நீங்குதற்காக இறைவன் தனது அரிய அருளைச் செய்து உள்நின்று உணர்த்துவன். பிரளயாகலர்க்கு மானும், மழுவும், நான்கு புயமும், நீலகண்டமும், முக்கண்ணுமாக எழுந்தருளி வந்து அவர்கட்குரிய ஆணவம் கன்மம் ஆகிய இருமலத்தையும் நீக்குவன். சகலர்க்கு அவர்களைப்போல மானுட வடிவம் தாங்கி அவர்கள்பாலுள்ள ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகிய மும்மலங்களையும் நீக்கியருள்வன் என்பதாம்.

அகலம் - கலைகளினின்றும் நீங்கிய ஆன்மா. அகலத்து அரும் அருளை ஆக்கும் எனப் பிரித்துப் பொருள் காண்க. அகலத்துக்கு எனற்பாலது அகலத்து என நின்றது. அகலத்து-ஒரு மலமுடைய உயிர்க்கு. ஆணவ மலமாகிய ஒரு மலமே உடையாரை விஞ்ஞானகலர் என்பர். ஆணவம், கன்மம் ஆகிய இருமலமும் உடையாரைப் பிரளயாகலர் என்பர். ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலமும் உடையாரைச் சகலர் என்பர். அகலத்து என்றதனால் விஞ்ஞானகலரையும், இரண்டாமடியால் சகலரையும், குறித்தமையில் வினைநீக்கும் என்பது பிரளயாகலரைக் குறித்ததாயிற்று.

¹ திரு தே. ஆ. சீனிவாசன்.

“ உரைதரும்இப் பசுவர்க்கம் உணரின் முன்றும்,
 உயரும்விஞ் ஞானகலர், பிரளயா கலர்,சகலர்
 நிரையின்மலம், மலங்கன்மம், மலங்கன்மம் மாயை
 நிற்கும்;முத லிருவர்க்கும் நிராதார மாகிக்
 கரையில்அருட் பரந்துவிதா சத்திநிபா தத்தால்
 கழிப்பன்மலம், சகலர்க்குக் கன்ம வொப்பில்
 தரையில்ஆ சான்மூர்த்தி ஆதார மாகித்
 தரித்தொழிப்பன் மலம்,சதுர்த்தா சத்திநிபா தத்தால்”.

என்னும் சித்தியார் பாடல் இத்திருக்குறளின் கருத்தை இனிது விளக்கி நின்றல் காண்க.

49. ஆர்அறிவார் எல்லாம் அகன்ற நெறிஅருளும்
 பேரறிவான் வாராத பின்.

(தெ - ரை) சிந்தையும், மொழியும் செல்லா நிலைமைத்தாய வீட்டு நெறியை, வாலறிவனாகிய இறைவன் தானே குருமூர்த்தி யாக வந்து அருளாதபோது அந்நெறியை யார்தாம் அருள இயலும்? ஒருவரும் அருள இயலாது என்பதாம்.

எல்லாம் அகன்ற நெறி-முத்தி நெறி. “அது சிந்தையும் மொழியும் செல்லா நிலைமைத்தாகலின் துறவறமாகிய காரண வகையால் கூறப்படுவதல்லது இலக்கண வகையால் கூறப்படா மையின் ஏனை நூல்களால் கூறப்படுவன இம்முன்றுமே (அறம், பொருள், இன்பம்) ஆம்” என வரும் பரிமேலழகர் உரையும் காண்க.

‘எல்லாம்’ என்ற தொடருக்கு மந்திரம் முதலாகக் கலை யீரூகவுள்ள எல்லாத் தத்துவங்களையும் கடந்த நெறி எனப் பொருள் உரைப்பாரும்¹ உளர்.

50. ஞானம் இவன்ஒழிய நண்ணியிடும் நற்கல்அனல்
 பானு ஒழியப் படின.

¹ பிரம்ப அழகிய தேசிகர்; சு. சிவபாத சுந்தரம்; திரு தே. ஆ. சீனிவாசன்.

(தெ-ரை) நல்ல சூரிய காந்தக் கல்லினிடத்தே கதிரவனின் ஒளியின்றி நெருப்பு எழுமாயின், சிவ ஞானமும் அருட்குருவின்றி உயிர்கள் மாட்டு உதிக்கும் என்பதாம்.

கதிரவன் ஒளியினுல்தான் சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்தே நெருப்புத் தோன்றும்; அது போல இறைவனே அருட்குருவாக வந்தால்தான் உயிர்களுக்குச் சிவஞானமும் தோன்றும் என்பது இதன் கருத்து ஆகும். நற்கல் - சூரிய காந்தக் கல். பானு - கதிரவன். இக்கருத்தினையே,

“சூரிய காந்தமும் சூழ்பஞ்சம் போலவே
சூரிய காந்தமும் சூழ்பஞ்சைச் சுட்டிடா
சூரியன் சந்நிதியிற் சுடுமாறு போல்
ஆரியன் தோற்றமுன் அற்ற மலங்களே.”

என்னும் திருமந்திரப் பாடலும் இனிது விளக்கி நின்றல் காண்க.

(தொடரும்.)

2. திருச்சீரலைவாய்

இராகம் - அடாண.

தாளம் - கண்டசாபு.

பல்லவி

கருணாகர மூர்த்தியே கதிர்வடி வேலவனே
திருவடி சரணம் சரவண பவனே

(கருண)

அனுபல்லவி

அருணாகிரி நாதருக் கருளிய ஆறுமுகா

தருணமிதே யாட்கொள்ள தந்திமுகன் இளையோனே (கருண)

சரணம்

திருவடி தஞ்சமென உருகிடும் அடியேனை

முருகாநீ சோதனை செய்திட லாகுமா

திருச்செந்தி லாதிபனே தேவாதி தேவனே

குருவாய் வருவாய் அருள்புரிய அலைவாயுறை பெருமானே.

(கருணாகர)

திரு. சு. கலியாணசுந்தரம்,

பென்சன் போலீசு மானேசர், பாளையங்கோட்டை.

HYMNS OF THE TAMIL SAIVITE SAINTS

BY

F. KINGSBURY, B. A. (Madras)

AND

G. E. PHILLIPS, B. A. (Lond.), M. A. (Oxon.)

[மலர் 15, இதழ் 2-ன் தொடர்ச்சி]

II

THIRUNAVUKKARASU SWAMI

(More commonly referred to as APPARSWAMI)

40. நாமார்க்குங் குடியல்லோநமனை யஞ்சோ
நரகத்திலிடர்ப்படோ நடலையில்லோ
மேமாப்போம்பிணியறியோம் பணிவோமல்லோ
மின்பமே யெந்நாளுந்துன்பமில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மையான
சங்கரனற் சங்கவெண்குழையோர் காதிற்
கோமாற்கே நாமென்று மீளாவாளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச்சேவடியிணையே குறுகிஞோமே.

40. No man holds sway o'er us,
Nor death nor hell fear we;
No tremblings, griefs of mind,
No pains nor cringings see.
Joy, day by day, unchanged
Is ours, for we are His,
His ever, who doth reign,
Our Sankara, in bliss.
Here to His feet we've come,
Feet as plucked flow'rets fair;
See how His ears divine
Ring and white couch-shell wear.

Reproduced with the kind permission of Oxford University Press, Calcutta.

(N.B. Copies available for sale at the above Press.)

தாயுமானவர்

திரு. தா. ஐ. ஏசுதாஸ் அவர்கள், எம். ஏ., எம். லிட.,

துணைப் பேராசிரியர், மெய்ப்பொருள் துறை,

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.

அந்தக் காலத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளியில் உயர்ந்தபடிவத்தில் நான் படிக்கும்போது எங்கள் தமிழாசிரியர், தாயுமானவர் கடவுளைக் கண்டவர் என்று ஒரு சமயம் கூறினார். உடனே தாயுமானவரைக் கண்டு அவரது கடவுள் அனுபவத்தையும், கடவுட் கொள்கையையும் அறிய வேண்டுமென்ற ஆவல் எனக்கு உண்டாயிற்று. தாயுமானவர் என்னுடைய தமிழ்ப் பாடப் புத்தகத்திலேயே இருந்தார். அவரை அணுகி நீங்கள் கண்ட கடவுள் எப்படிப்பட்டவர் என்று வினாவினேன். அவர் உடனே நேர்முகமாகப் பதில் கூறாமல், இக்காலத்துக் கவிஞர் கண்ணதாசன் பாடல்களில் கேள்விகளாகக் கேட்டுக்கொண்டு போவது போல், என்னையே மடக்கி, கேள்விக்குமேல் கேள்வியாகக் கேட்டு அவரே விடையும் தந்துதவினார். இவைதான் அவை:

அங்கிங்கெ னுதபடி யெங்கும்பிர காசமா

யானந்த பூர்த்தியாகி

யருளொடு நிறைந்ததெது? தன்னருள் வெளிக்குளே

யகிலாண்ட கோடியெல்லாந்

தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்

தழைத்ததெது? மனவாக்கினில்

தட்டாம னின்றதெது? சமயகோ டிகளெலாந்

தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென்

றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது?

வெங்கணும் பெருவழக்கா

யாதீனும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா

யென்றைக்கு முள்ளதெது?மேற்

கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது

கருத்திற் கிசைந்ததுவே;

கண்டனவெ லாமோன வருவெளிய தாகவுங்

கருதியஞ் சலிசெய்துவாம்.

இந்தப் பதிலை இலேசில் தாயுமானவர் தரவில்லை. வெகு நேரம் மௌனம் சாதித்தார் “எனது ஆசிரியர் மௌன குரு; தாயைப்போல பிள்ளையும், குருவைப்போலவே சீடனும் இருக்க வேண்டு” மென்று கூறித் தப்பிப்போகப் பார்த்தார். “நீங்கள் கூறுவது உண்மையானாலும் கடவுளைக் கண்டவர் விண்டிலர்; விண்டவர் கண்டிலர் என்ற இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாக இருக்க விரும்பியும் என் வேண்டுகோளைத் தட்டிக் கழிக்கப் பார்க் கிறீர்கள்; ஆயினும், ஒரு சிறிதாவது தங்கள் அனுபவத்தைக் கூறினால்தான் என்னைப் போன்றவர் வாழ முடியும்” என்று நான் வற்புறுத்தவே மேற்கூறிய வினா-விடையாகத் தமது அனுபூதியைச் சுட்டிக் காட்டினார். பிற்காலத்தில் இந்தத் தாயுமான வருடைய வாக்கு கிராமபோன் தட்டாக வெளிவந்து அதனைக் கேட்டு அனுபவித்திருக்கிறேன்.

மற்றொரு சமயம் சைவத்தின் வேறுபாடுகளைக் குறித்து ஒரு கட்டுரை எழுத நேர்ந்தது. அதன் பொருட்டு பல்கலைக் கழக நூல் நிலையத்திற்கு அடிக்கடி போய் வந்து கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது ஒரு நாள் மறுபடியும் தாயுமானவரைச் சந்தித்தேன். சமய அனுபவத்தைப் பற்றி அவரோடு பேச்சில் ஈடுபட்டேன். “கடவுளைத் தந்தையாகவும், ஆண்டவனாகவும்; நண்பனாகவும், தலைவனாகவும் கொண்டு, கண்டு, அநுபவிக்க முடியும்; இவ்வாறு திருஞானசம்பந்தரும், அப்பரும், சுந்தரரும், மாணிக்கவாசகரும் கடவுளைக் கலந்து கண்டனர்; அவர்கள் அடிச்சுவடு பற்றி நானும் கடவுளைக் கண்டு அநுபவித்தேன்; இவற்றைச் சரியை, கிரியை யோகம், ஞானம் என அறிஞர் கூறு வார்கள். அது பொருத்தமே” என்றார். “இந்த சத்புத்ர மார்க்கம்

திருத்தொண்டு, சகமார்க்கம், சன் மார்க்கம் என்பன தனிப்பட்ட வழிகளா? அவற்றிற்குத் தொடர்பு உண்டா?” என்று கேட்டேன். இதற்கு விளக்கமாகத் தாயுமானவர் தமக்கே உரிய முறையில் “சரியை முதல் மெய்ஞானம். நான்கும் அரும்பு, மலர், காய் கனிபோல் அன்றோ பராபரமே” என்றார்.

பிறகு, கிறித்தவ சமயத்தைப் பற்றி பேச்சு எழுந்தது. “ஐசக் திம்மையா போன்ற அறிஞர் நீங்கள் கிறித்தவ சமயக் கொள்கைகளினால் ஈர்க்கப்பட்டு இருக்கின்றீர்கள் என்று கூறுவது உண்மையா” என்று வினாவினேன்.

“கிறித்தவ சமயத்தில் கடவுளைப் பற்றி என்ன கூறி இருக்கிறது” என்று தாயுமானவர் என்னைத் திருப்பிக் கேட்டார். அவருக்கு மறுமொழியாக “God is Life; God is Light; God is Love; God is Spirit என்று Christianity கூறுகிறது” என்றேன். தாயுமானவர் சிரித்தார். “ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்” என்றேன். “என்றுமே மனிதனின் தன்மை மாறாது போலிருக்கிறது! நானும் ஒரு காலத்தில் நீ இப்பொழுதுசெய்தது போல்தான் செய்தேன்” என்றார். ‘நான் என்ன செய்தேன்’ என்று தெரியாமல் விழித்தேன். தாயுமானவர் தொடர்ந்தார். “தமிழ் அறிந்தவர்களிடையே வடமொழியில் கூறினேன். வட மொழி அறிந்தவர்களிடையே செந்தமிழில் பேசினேன். இவ்வாறு கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் என்ற எண்ணம் தோன்றச் செய்தேன். நீ இப்பொழுது உன்னுடைய ஆங்கிலஅறிவை அம்முறையில் என்னிடம் காட்டுகிறாயே” என்றார். நான் வெட்கினேன்.

பின்பு கிறித்தவ சிந்தாந்தப்படி கடவுள் சீவன்; கடவுள் ஒளி; கடவுள் அன்பு; கடவுள் சக்தி என்று கூறினேன். தாயுமானவர் மௌனியானார். ஆனால் சத்புத்ர மார்க்கத்தில் சிவன் அன்பாகத் திகழ்கிறார்; திருத்தொண்டர்களுக்கு சிவன் ஒளியாகிறார்; சகமார்க்கத்தில் சிவன் உயிராகிரார்; சன்மார்க்கத்தில் சத்தியாகிரார் என்கிற எண்ணம் என் மனத்திலே தோன்றி மறைந்தன. எங்கும் பிரகாசமாய், உயிர்க்குயிராய்த் தழைத்தது, வல்லவொரு சித்து, முதலிய பல திவ்வியத் தொடர்கள் என்காதில் ரீங்காரமிடத் தொடங்கின. தாயுமானவர் சிவபெருமானை வழிபடு தெய்வமாகக் கொண்டவராயினும் பிற சமயங்

களிலும் பொது நோக்கு உடையவர் என்ற உண்மை புலனாகத் தொடங்கிற்று. அவரது பாடல்களின் சமரச நோக்கமும் பக்திச் சுவையும் தென்படலாயிற்று. தாயுமானவர் என்னிடம் விடை பெற்றார்.

பல ஆண்டுகள் உருண்டோடின. ஒரு நாள் இப்பொழுது உயர்நிலைப்பள்ளியின் உயர்ந்த படிவத்தில் படிக்கும் என் மகன் யாரோடோ உரக்கப் பேசுவது கேட்டது. உற்றுக் கவனித்தேன். அவன் பேசிக்கொண்டிருந்தது தாயுமானவருடன். அவனுக்கு அவர் பாடல் ஒன்று விளங்கவில்லை என்று அவரிடம் கூறி விளக்கம் கேட்டான்.

அதற்கு அவர் ‘நீசினிமாப் படம் பார்ப்ப துண்டோ’ என்று வினவினார். அதற்கு அவன் “பார்க்கத் தவறுவதே இல்லை; வெளி வந்துள்ள அத்தனைப் படங்களையும் அகர வரிசைப் படுத்தி எழுதி வைத்திருக்கிறேனே” என்றான். அநேகமாக எல்லாப் படங்களும் ‘ஒரு காதலன் காதலியைப் பற்றிதானே’ என்று கேட்டார். அவன் ஒப்புக் கொண்டான். கடவுளையும் இவ் வகையில் அனுபவிக்க முடியும். தேவாரத்திலும் திருவாசகத்திலும் சமயாச்சாரியர் இவ்வாறு சிவனை அனுபவித்ததைப் பார்க்கிறோம். அவ்வாறே நானும் முயன்று சிவனை அடைய முற்பட்டேன், இது சன்மார்க்கம். ஞானவழி, மதுர பாவம்.

ஆனால் இந்தக் கடவுள் காதல், மனிதர் காதல் போன்றது அல்ல. இதின் அடிப்படை உடல் உணர்ச்சியோ, உள்ளத்திற்கு போதையோ, தரும் சிற்றின்பமல்ல. இது உள்ள அன்பு, தெய்வீகக் காதல் என்றார். மேலும், என்னுடைய ஆகாரபுவனம் என்ற தொகுதியில் ஒன்பது பாட்டுகளையும், பைங்களிக் கண்ணியையும், ஆனந்தக் களிப்பையும் படித்துப்பார். அதில் புற அழகை வர்ணிக்கும் சிற்றின்பமற்ற இந்தக் கடவுள் காதல் அனுபவத்தைக் காண்பாய் என்று பேசிக்கொண்டே போனார்.

அப்பொழுது என்மனத்தில் கிரேக்கச் சொற்கள் முன்று தோன்றி மறைந்தன. அவையான: Eros, Philo, Agape. இவை முறையே உடல், உள்ள, தெய்வீகக் காதலைக் குறிக்கும் சொற்கள்.

தெய்வீகக் காதலில் லௌகீகக் காதலைப் போன்றே பல சிக்கல்கள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்றைத்தான் நீ குறிக்கும் பாடல் காட்டுகிறது என்றார். இதோ அந்தப் பாடல்:—

அன்பின்வழி யறியாத வென்னைத் தொடர்ந்தென்னை
 யறியாத பக்குவத்தே
 ஆசைப் பெருக்கைப் பெருக்கிக் கொடுத்துநா
 னற்றே னலந்தேனென
 என்புலன் மயங்கவே பித்தேற்றி விட்டா
 யிரங்கியொரு வழியாயினும்
 இன்பவெள மாகவந் துள்ளங் களிக்கவே
 யெனைநீ கலந்ததுண்டோ?
 தன்பருவ மலருக்கு மணமுண்டு வண்டுண்டு
 தண்முகை தனக்குமுண்டோ?
 தமிழனேற் கிவ்வண்ணந் திருவுள மிரங்காத
 தன்மையாற் றனியிருந்து
 துன்பமுறி னெங்ஙனே யறியாத நின்னன்பர்
 சுகம்வந்து வாய்க்குமுரையாய்!
 சுந்தநீர்க் குணமான பரதெய்வ மே!பரஞ்
 சோதியே! சுகவாரியே!

இதன் பொருள் ‘அடியாள் அன்பின் வழி அறியாதவள்; நீ என்னைத் தொடர்ந்து என் பேதைப் பருவத்திலேயே ஆசையாகிய வெள்ளத்தை என்னிடம் பெருகச் செய்தாய், அதனால் நான் செய்வது அறியாது கெட்டேன். பல இடங்களிலும் திரிந்து வாடினேன். பலரும் என் மயக்கத்தைக் கண்டு நகைத்தனர். என்னைப் பித்துப் பிடிக்கச் செய்துவிட்டாய். ஆனால் ஒரு முறையேனும் என்னிடம் இரக்கம் பாராட்டி நான் மகிழும் படி என்னுடன் கூடியது உண்டோ? பருவ காலத்தில் மலரும் மலருக்கு நறுமணம் உண்டு. அதனை வண்டுகள் மொய்க்கும். இத்தன்மை அரும்பிற்கில்லை. அதேபோல் உன் திருவருளை உணராமல் துன்புறுகிறேன். எனக்கு உன் அடியாருக்கு உரிய இன்பத்தை அருள்வாயாக! இவ்வாறு தாயுமானவர் விளக்கி அருளினார்.

(தொடர்ச்சி 179-ஆம் பக்கம் பார்க்க.)

SAINT APPAR AND HIS HYMNS

அப்பர் சுவாமிகளின்
அற்புதத் திருப்பதிகங்கள்

ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு

திரு. T. B. சித்தலிங்கம் அவர்கள், M. A.,

தமிழ் விரிவுரையாளர்,

காசி இந்துப்பல்கலைக்கழகம், காசி.

பொது - பண் - இந்தனம் 4-ஆம் திருமுறை

ஒன்றுகொ லாமவர் சிந்தை யுயர்வரை

ஒன்றுகொ லாமுய ரும்மதி தடுவர்

ஒன்றுகொ லாமிடு வெண்டலை கையது

ஒன்றுகொ லாமவர் ஊர்வது தானே.

This particular decad has in the first stanza(hymn) number one as the first word, the second number two and so on upto ten.

“The Lord’s mind is one;the mountain He dwells on is one. The wearer of the crescent moon carries one skull (that of Brahma); and He rides on one Bull.”

St. Appar proceeded to Tiruppazhanam and there he sang hymns at the temple and praised Appudi Adigal in them. St. Appar went back to Tirunallur and from there went to Tiruvarur. There he enjoyed the festival and was blessed by God. He returned to Tiruppugalur. There St. Tirugnanasambandar was camping at a Siva Bhakta’s house. St. Appar went and met the boy-saint and narrated his experiences at Tiruvarur. This made St. Tirugnanasambandar make

a trip to Tiruvarur. After his return both the Saints started out on a joint tour. At Tiruvizhimizhalai both of them got a gold coin each, every day, to help the famine-stricken people of that area. When it rained and there was no famine any more they set out on their tour. They reached Vedaranyam(Tirumaraikkadu). There was the shrine worshipped by the Vedas. Since then the doors were closed and nobody could visit the temple. The saints approached the gates of the temple and St. Tirugnanasambandar requested St. Appar to open the door. And the latter appealed to Lord Siva and the door was open. After worshipping the shrine St. Tirugnanasambandar sang a hymn and the door closed again.

(தொடரும்)

(முன் 177-ஆம் பக்கத் தொடர்க்கு)

ஆகவே, தாயுமானவர் சைவசித்தாந்தி. அவர் கூறும் முழு முதற் கடவுள் சிவமே. அவர் கடந்தவரும், கலந்தவரும். சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகியவை அவரை அடையும் சாதனங்கள். இவற்றுள் சிறந்தது ஞானம், உறவு முறைகளில் சிறந்தது தலைவன்-தலைவி தொடர்பு. சமய அனுபவத்தில் இத் தொடர்பு சிற்றின்பமல்ல. சைவ சமய ஆசாரியர் நால்வரும் சிறந்த வழிகாட்டிகள். திருஅருள் உரிய பருவத்தில்தான் ஆன்மாவால் உணரப்படும்.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்னும் சிதம்பர இராமலிங்க சற்குரு புலம்பற்கண்ணி*

தொகுத்தவர், திரு. P. P. துரைசாமி அவர்கள்,
கோயமுத்தூர்.

[மலர் 15, இதழ் 2-ன் தொடர்ச்சி]

- கேசதமே நித்தமுண்ணிற் — கேடறமெய் நீடுமென்றே
வாசமா யார்க்கும் — வழத்தியவென் சற்குருவே. 101
- செவ்வகையோர் காலென்று — செப்பியவோர் பாடலிலே
யிவ்வகையே கட்டமிலை — யென்றருளுஞ் சற்குருவே. 102
- ஈடணைதவிர்த்த நெஞ்சு — மேரூங் கடவுளுக்கே
நாடவரு நன்னிலையை — நாட்டியருள் சற்குருவே. 103
- அன்று பத்மாதூரணுக்கா — வைவேலியிற் புகுந்தா
னென்றுரைக்கு முண்மை — யியம்பியருள் சற்குருவே. 104
- காரணத்திரண்டாகுங் — காரியத்தி லெட்டாகு
மாரணத்தி லவ்வுமுவ்வு — மாமென்ற சற்குருவே. 105
- ஆரணமு மாகமமு — மாய்ந்துரைத்த உண்மையெலாம்
பூரணத்தைப் பெற்றோற் — பொருந்துமென்ற சற்குருவே. 106
- மறப்புநினைப் பற்றநிலை — வந்த விடத்தென்று
மிறப்பும் பிறப்புமிலை — யென்றருளுஞ் சற்குருவே. 107
- சகலமுங் கேவலமுந் — தள்ளிநடு நின்ற
லிகலிலரு ணிலையே — யெய்துமென்ற சற்குருவே. 108
- மனவாக்கு மெய்யான் — மனமற்றுஞ் செய்யிற்
கனமாம் பொருளெவையுங் — காணுமென்ற சற்குருவே. 109
- ஆதார வாதேய — மாகும் பொருளறிந்தாற்
தூதான மாயை — தொலையுமென்ற சற்குருவே. 110

(தொடரும்)

திருவெண்ணெய்நல்லூரில் மகாசிவராத்திரிக் கட்டளை நிதி ரூ. 1000/-

‘தேவரும் மறையும் இன்னமுங் காணுச் செஞ்சடைக் கடவுளைப் பாடி
யாவரும் மதித்தோர் முவரில் இருவர் பிறந்தநா டிந்தநன் னுடு’

என்று புகழப்பெறும் நடுநாடாகிய திருமுனைப்பாடி நாட்டில்
விளங்கும் பதியாயதும்,

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை அற்புதப்பழ ஆவணங்காட்டி
அடியனாக ஆட்கொண்டருளிய தலமாயதும்,

‘பித்தா பிறை சூடி’ எனும் பெரிதாம் திருப்பதிகம் ஆளு
டைய நம்பிகளாகிய சுந்தரரால் பாடப்பெற்றதும்,

பெண்ணையாற்றின் தென்பால் அமைந்துள்ளதும் ஆன
‘திருவெண்ணெய்நல்லூர்’ எனும் பாடல் பெற்ற திருத்தலத்தில்,
மாசி மாசத்தில் வரும் மகாசிவராத்திரி நாளில், ஒரு காலத்தில்
மட்டும் விசேஷ அபிஷேக நைவேத்தியங்கள் நடத்துவித்தற்
பொருட்டுத் திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர் ஸ்ரீலக்ஷ்
காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களால் இத்தருமம்
நிறுவப்பெற்றது. இது ‘திருவெண்ணெய்நல்லூரில் மகாசிவ
ராத்திரிக் கட்டளை நிதி’ எனப் பெயர் பெறும்.

2. இதற்குரிய முதற்பொருள் ரூ. 1000/- (ரூபா ஆயிரம்)
இது ஆண்டொன்றுக்கு 3% வட்டி தரக்கூடிய அரசியல் கடன்
தாள்களில் முதலீடு செய்யப்பெற்றுள்ளது. சர்க்கார் கடன்
பத்திரம் எண் சிஏ. 241064 – ரூ. 500/- சிஏ. 229201 – ரூ. 400/-
சிஏ. 238466 – ரூ. 100/- ஆக ரூ. 1000/- இது நம்மாலும் நமக்குப்
பின் உரிமையுள்ளவர்களாலும் பரிபானம் செய்யப் பெற்று வரும்.

3. இம்முதற் பொருளினின்று கிடைக்கும் வட்டித் தொகை
முழு வ து ம், திருவெண்ணெய்நல்லூரில் திருவருட்டுறையில்
எழுந்தருளியுள்ள தடுத்தாட்கொண்டநாத ராகிய சிவபெருமா
னுக்கு ஆண்டுதோறும் மாசி மகாசிவராத்திரி நாளில் ஒரு

யாமத்தில் மட்டும் விசேஷ அபிஷேக ஆராதனைகள், நம்மால் தயாரிக்கப்பெறும் திட்ட ஜாப்தாவிற்கேற்ப, நடத்துவிக்கப்படப்படுதல் பெறும்.

4. இவ்வட்டி வருமானம் வேறு எம்முறையிலேயும் பயன்படுத்தப்பெற மாட்டாது.

5. இம்முதற் பொருள் நம்பேரிலும் நமக்குப்பின் உரிமையுள்ளவர்கள் பேரிலும் இருந்துவரும். இம்முதற்பொருள் அரசினரால் திரும்பியளிக்கப்பெறின் அதிக வட்டி தரக்கூடிய அரசியல் கடன்தாள்களில் திரும்பவும் முதலீடு செய்யப்பெறும்.

திருப்பனந்தாள், } (Sd.) *Kasivasi Arulnandi Tambiran*
8-2-1963.

4-வது புத்தகம் 50-வது வாலம் 141-143-வது பக்கங்களில் 1963-ம் ஆண்டு திசம்பர் தஸ் தாவேஜாக திருவிடைமருதூர் சப்-ரிஜிஸ்தரார் ஆபீசில் 11-2-63-உயில் ரிஜிஸ்தர் செய்திருக்கிறது.

இராகம் : இராகமாலிகை

தாளம் : ஆதி

(செஞ்சுருட்டி & புன்குவராளி)

பல்லவி

முருகா என்றுநான் உனைத்துதித்தேன்

உருகாதோடன் உள்ளம் எந்தன்மேல்

(முருகா)

அனுபல்லவி

திருமால் முருகா துணைநீ யன்றோ

சிறுவன் என்மேல் வரதா இரங்கிடு

(முருகா)

சரணங்கள்

1. பிறவாவரம் அருள்வாய் வடிவேலா

குறத்தி மணாளனே அருள்உமை பாலா

மறவேன் உன்னடி பணிந்தேன் வரம்பல

தரவேனும் குகசண் முகனே அருள்

(முருகா)

2. கூர்வடிவேலனே குறத்தி மணாளனே

சீர்பெற்ற செந்தூரில்திகழும் குணாளனே

பார்புகழ் பழனியில் ஆண்டியாய் நின்றிடும்

தேர்ந்திட்ட செல்வனே தேவாதி தேவனே.

(முருகா)

வி. கே. முத்தையா பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எல்.,

வண்ணார்பேட்டை, திருநெல்வேலி-3.

கலைக்கோயிலில் வரப்பெற்றுக்கொண்ட புத்தகங்களின் விபரம். (தொடர்ச்சி)

தொடர் எண்	புத்தகத்தின் பெயர்	ஆசிரியரின் பெயர்
10233	திருப்பனந்தாள் பொய்யாக்குறம் காசிவி நாயகர் கும்பாபிஷேகம் வெளியீடு சிவபுராணம், விநாயகர் அகவல், கந்தர் கனீவெண்பா மூலமும் உரையும் அடங்கியது.	ஸ்ரீ காசிமடம் திருப்பனந்தாள்
10234 & 35	திருக்கடவூர் திருமுறையும் பிரபந்தங்களும்	" "
10236	ஸ்ரீகுமரகுருபர சுவாமிகள் வரலாற்றுப் படங்களும், கந்தர் கனீவெண்பா விளக்கப் படங்களும்	" "
10237	கந்தபுராணம் மூன்றாம் பகுதி	" "
10238	சிவபோகசாரம்	" "
10239	திருமந்திரம்-முத்தந்திரம்	" "
10240	திருமந்திரம்-பாயிரம்	" "
10241	கந்தபுராணம் — வசனம்	" "
10242	திருவாசகம் — எட்டாம் திருமுறை	" "
10243	சகல கலாவல்லிமாலே, உரை — ஆங்கிலம் ஹிந்தி	" "
10244	திருமந்திரம்	" "

ஸ்ரீ காசிமடம் திருப்பனந்தாள்.

10245	பதினேராந்திருமுறை		
10246	திருக்கோவையார்	”	”
10247	மதுரைச் சிலாசாசனத் திருமுறை	”	”
10248	சைவ தேவத்திர மஞ்சரி	”	”
10249	திருவண்ணாமலைத் திருப்பனுவல்கள்	”	”
10250 & 51	முனிமொழி முப்பது	”	”
10252	திருவெம்பாவை, குறிப்புரையுடன் கூடியது	”	”
10253	ஆத்திசூடித் திறவுகோல்	”	”
10254	மதுரைத் திருமுறைத்திரட்டு	”	”
10255	திருவாசகப் பழமொழிகள் G. U. Pope	”	”
10256	திருநள்ளாற்றுத் தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்	”	”
10257	திருவாணக்காத் திருப்பனுவல்கள் (தலவரலாற்றுடன்)	”	”
10258	திருக்கேதாரத் திருப்பனுவல்கள்	”	”
10259	திருக்குடமுக்குத் திருமுறைத்திரட்டு	”	”
10260	சகல கலா வல்லிமாலை	”	”
10261 & 62	சிவபுராணமும் திருப்பல்லாண்டும்	”	”
10263	சிவபோகசாரம் (குறிப்புரையுடன்)	”	”
10264 to 10266	திருவாரூர்த் திருப்பனுவல்கள்	”	”
10267 & 68	கந்தர்கலிவெண்பா, சகலகலாவல்லிமாலை	”	”

ஸ்ரீ காசி விநாயகர் பதிகம்

(தொடரும்)